

Газета для інформаційної підтримки і освітлення діяльності читачів книг В. М. Мере, об'єднаних ідеєю про родові помістя

Милі Богині!

Поздоровляємо вас з настанням Весни.

Бажаємо завжди нести в собі Любов і всім навколо її дарувати.

З повагою, колектив редакції.

Читайте в номері:

Головне – ми живемо на рідній землі! стор. 8

Враження після поїздки по родових поселеннях стор. 2

Зустріч ініціативної групи по створенню Рідної партії стор. 4

Шлюбний зліт "Зустріч рідних сердець" в Криму 29 квітня – 2 травня 2006 року стор. 5

Поради щодо вибору будинку стор. 10

Народження і виховання дітей. Діти нової цивілізації стор. 6

Рубрика знайомств. Світло Любові на Землі стор. 7

Листи читачів. Я люблю мрію свою стор. 9

Рослини. Як саджати тис стор. 11

Академія розвитку Родових Помість. Створимо наш Рай на Землі всі разом! стор. 15

За кожним словом – образ стор. 16

Багато людей запитують: «Чи можна на земельній ділянці, наданій для ведення особистого селянського господарства, висаджувати сад, ліс, викопати ставок, побудувати будинок?»

Відповіді на ці питання ви прочитаєте в статті «Правовий статус землі особистого селянського господарства для облаштування родового помістя»

стор. 12

Враження після поїздки по родових поселеннях

В кінці липня - початку серпня ми з Олексієм (автор з Санкт-Петербургу) та нашими друзями з Москви за 2 тижні об'їхали 8 поселень, розташованих в Центральному Федеральному окрузі.

Ці записи зроблені на підставі того, що відкалося в пам'яті. Оскільки чомусь вона могла підвести (або в розмовах якась інформація могла бути невірно зрозуміла), прошу жителів згаданих поселень пробачити, якщо допущені неточності у викладі і, якщо є можливість – поправити.

Ми об'їхали 8 поселень, розташованих навколо Москви на відстані 200-300 км. від МКАД. Лише 7 з них знаходяться на певній стадії розвитку, а одне — у стадії оформлення землі (Миродольє). Перш ніж розповідати про кожне окремо, спробую висловити деякі загальні враження.

Коли швидко переміщаєшся з місце на місце, в реальності переконаєшся, що земля дуже різна. Кожне місце відрізняється від всіх інших, і не тільки рельєфом. Різна рослинність (що є результатом і кліматичних відмінностей, і ґрунтових), але головне — різна енергетика. Кожне місце володіє своїм особливим характером, і в одному тобі роздольно, в іншому — спокійно, в третьому — бадьоро і радісно, а в четвертому — важко і сонно. Але при цьому комусь іншому "важке" для тебе місце виявляється приємним, і навпаки. Отже, вибір місця для помістя — виключно індивідуальний процес, і варто віднестися до нього відповідально (адже жити на вибраному місці належить все життя).

Загальне враження від всіх поселень, котрі існують більше 3-х років: перед нами — соціальні утворення небаченого досі типу. Дійсно, спочатку це вражає: величезні ділянки, поодинокі будиночки, очевидно об'єднані в той же час в єдине ціле, в загальний простір поселення. Це не село, не садівництво, не коттеджне селище, де будинки туляться один до одного, але це і не хутори, що існують відособлено від сусідів. Тут у кожного — простір, але кожен зв'язаний загальним життям з іншими поселенцями. Тут всі вітаються, радісно і привітно звертаючись і до жителів, і до приїжджих. Тут раз у раз зустрічаються дивовижні молоді особи, в котрих світиться проста, природна велич, спокій, радість. Якими нещасними, зажатими, дисгармонійними, в порівнянні з родовими поселеннями, здаються тепер не лише села, але і скупчення новеньких особнячків за високими цегляними огорожами!

Будують в основному прості будиночки (6 на 6 метрів + двохскілий дах), як найбільш економічні, і це, звичайно, збіднює зовнішній вигляд поселення. Лише деякі наважуються на нестандартну форму (круглу, восьмигранну та ін.), кумедну веранду, ускладнений дах (кути нахилу, що змінюються, бічні фронтончики), та зате і виглядають їх симпатичні будиночки як прикраса поселень. Хочеться сподіватися, що примітивізм основної маси будинків - тимчасове явище, викликане економічною необхідністю, і що з часом поселенці удосконалюватимуть і прикрашатимуть свої помешкання. Є всі підстави сподіватись, що штучні будівлі в поселенні повинні бути якомога граціозніші і різнобарвні, щоб не дисонувати

гармонію з красою і різноманітністю природи. Адже архітектура, нехай навіть в таких невеликих кількостях, формує і характеризує простір в не менше, ніж зелені насадження. На власному досвіді ми переконалися, що поряд з кумедним приємним будиночком перебувати набагато радісніше, ніж біля квадратного "двосхила". Можливо, окрім безпосереднього зорового враження, тут ще відіграє роль кількість творчої енергії, вкладеної господарем в своє житло, - втілена в матеріальному, вона тепер випромінюється в простір.

Водойми мати всі хочуть (і багато хто рие, оскільки в кількох поселеннях є свій екскаватор), але вода у них приходить не скрізь. У низинах і на рівнині вона є, а

якщо ділянки розташовані на верхніх точках горбистих полів, ями стоять сухими. У перші роки ставок, виробитих в глинистій землі, виглядає непривабливо — каламутна жовтувато-сіра калюжа, в яку зовсім не хочеться лізти. Але на третій рік з'являється водна рослинність, яка очищує воду, замулюється дно, вода стає прозорішою, береги обростають характерними для озер рослинами, і ставок стає все більш симпатичнішим.

Щодо рослин (для споживання). У всіх поселеннях нам розповідали одне і те ж: "Усі ми приїжджаємо на землю "всезнаючими" після прочитання книг Мегре, з упевненістю, що усе буде рости саме. Але реальність все швидко розставляє на свої місця. Не росте воно "саме" - і бур'яни захарчують, якщо їх не полоти, і поливати потрібно, і землю варто гноєм удобряти. Мабуть, саме ростиме набагато пізніше, коли ми сформуємо гармонійне середовище." Однак ті, хто використовує поради книг Курдюмова, що так вчасно з'явилися, витрачає сил на прополку і поливання в десятки разів менше, а врожай отримує відмінний. Такі приклади ми також бачили у всіх поселеннях. Але при цьому виникає запитання: а що було б, якби не з'явилися ці книги (Курдюмов, при цьому, не належить до руху ЗКР)? Цікаві були б приклади відкриттів взаємодії рослин, збагачення ними ґрунтів, — відкриттів, зроблених самими поселенцями, тому що саме це було б в руслі ідей Анастасії. Люди намагаються експериментувати, але якихось цікавих результатів поки що немає (хоча, звичайно, потрібно враховувати, що поспілкуватися нам вдалося лише з декількома людьми в кожному з поселень). Запамятався лише один цікавий досвід: коли серед картоплі стали садити квіти, чорнобривці, - перестав тероризувати колорадський жук.

Це цікавий момент. У кожному поселенні є по декілька людей, що розмістили на своїх гектарах пасіки. Але лише подекуди, як одиничний експеримент, ми бачили колоди, влаштовані відповідно до розповідей Анастасії. Переважна

ж більшість вуликів організовані традиційним способом. І пасічники-анастасіївці аргументують своє рішення так: у вулику бджолам можна допомогти (до зими додати меду, якщо вони мало запасли); можна також контролювати роїння, регулювати об'єм частини вулика на одну сім'ю, можна вулик утеплити на зиму. У колоді ж сім'я може загинути, якщо забрати випадково третину і більше меду (а скільки меду всього накопичено, в колоді не видно); може замерзнути взимку (такі випадки бували); в процесі роїння може відлетіти сильніша сім'я, а залишитися слабка. Загалом, з цією частиною ідей Анастасії поки не все однозначно і зрозуміло, час покаже. Колоди люди все ж таки роблять, прагнуть зрозуміти їх переваги.

Діти. У всіх поселеннях мріють про школу, але ніде поки не організували ніяких її елементів. Мабуть, це пов'язано з тим, що всі сили поселенців зараз віддаюся на будівництво, на облаштування своїх ділянок. Загальні будинки, які передбачалося задіювати у тому числі і для шкільних занять, поки використовуються як гуртожитки: тут зупиняються ті, хто ще не влаштував на своїй ділянці дах над головою, а також гості, що приїжджають. Діти молодшого шкільного віку в тих сім'ях, що перебралися на ПМП (постійне місце проживання), навчаються екстерном або переведені на сімейне навчання. Старшокласники або знаходяться в місті протягом навчальних четвертей, або ходять у школу в найближчі селища. Хоча є виключення — батьки, які забрали дітей зі школи, але особливої освідченості і розвиненості ми в цих дітях не помітили, і майбутнє їхнє видається примарним. Один з поселенців (дуже творча, тверезомисляча і духовно розвинута людина) сказав: "Я свою дочку до "анастасіївця", котрий таблицю множення не знає, близько не підпушу". Переважна більшість розуміє, що, не дивлячись на недосконалість існуючої системи освіти, вчитися дітям потрібно. Засмучує той факт, що навіть в тих поселеннях, які існують вже по декілька років, поки не вдалося створити ніяких основ для альтернативного навчання. Але радує впевненість поселенців в тому, що своя школа у них неодмінно буде.

У більшості поселень спостерігається одна і та ж закономірність: при кількості зайнятих ділянок 60-70 і вище, поки що активно облаштовуються і перебираються

на ПМП не більше 10-15 сімей. Це ті, у кого або є засоби на будівництво будинку, або присутні кмітливість і рішучість

швидко і дешево побудувати тимчасове житло (а те, що це можливо за місяць удвох з родичем-помічником і з витратами в 15-20 тис. руб., ми бачили на прикладі кількох людей в різних місцях). З іншої частини приїздить літом на вихідні і злегка щось порається на ділянці, а близько 50% — ВЗАГАЛІ НЕ З'ЯВЛЯЮТЬСЯ. І що робити з цими "мертвими душами", ніхто не знає. Як не зовсім зрозуміло і те, навіщо вони цю землю брали, і хто на ній надалі буде проживати.

Активні поселенці мають потрубу в дорогах і, майже всі, в електриці (принаймні, тимчасово). Але завжди є група людей, котрі прагнуть максимально відмовитися від "благ цивілізації", і що не підтримують ідеї наspanання доріг або під'єднання до ліній електропередач. Щоправда,

вони поки не живуть в поселенні постійно і, начебто, не збираються цього робити в найближчому майбутньому (так як ніде, а взимку все ж таки надійніше серед благ цивілізації). Але основну роботу і збір засобів на прокладання комунікацій доводиться проводити активістам-реалістам. А після того, як дороги проклали, по ним із задоволенням їздять і ті, що раніше не були в захваті від таких ідей (до справжніх конфліктів в поселеннях, звичайно, майже ніколи не доходить, оскільки люди пам'ятають, що вони прийшли сюди створювати Простір Любові).

І ще одна загальна закономірність: оте внутрішнє, що є в душі у людини, яка прийшла на свій гектар, тут посилюється і оголюється. Якщо в людині більше добра і чистоти, то на землі вона стає ще добрішою, чистішою, світлішою. Якщо ж багато внутрішнього негативу — незадоволеність, дратівливість, гордість і т.п. - життя на землі настільки підсилює ці якості, що людей у прямому розумінні починає "тіпати" і "чванити". І людина тікає із землі. Судячи з усього, багато з тих "мертвих душ", що і носа не показують, зіткнулися саме з цією внутрішньою проблемою.

Але, чим довше існує поселення, чим більше у ньому з'являється будинків, ставків, сімей, що постійно проживають, тим упевненіше себе почувають решта всіх сусідів і теж починають все більш активно облаштовувати свої ділянки.

Першим в нашому маршруті було намічено поселення Міродольє в Сергієво-Посадському районі Московської області (недалеко від Хотьково). Однак виявилось, що поки що це не поселення, а три нерозмежовані поля на відстані біля 2-х км. один від одного. Вже третій рік організатори поселення намагалися оформити землю, і лише навесні, нарешті, вони отримали на неї права. Так довго все це тягнулося тому, що в Міродольє вирішили йти не шляхом створення НП (некомерційного партнерства), а інакше. Але про юридичні тонкощі не розповсюджуватимуся у відкритому доступі.

Із трьох помість найбільш нам сподобалося місце, розташоване навколо лісового села Устинки. Село сховалося в глибині лісу, живе собі тишком-нишком, приховане від чужого ока. До нього веде цілком нормальна

грунтова дорога (на інших полях дороги ще належить робити). У селі близько 10 будинків,

ніхто з жителів продавати будинок не хоче. Біля дороги - глибока криниця з кришталевою крижаною водою. Навколо села всі поля належать Міродоллю. Ця ділянка зараз майже цілком вільна. Краєвид чудовий, місцевість трішки горбиста, видно березові гайочки на фоні темніших лісів. Міродольці запрошують до себе людей. Місця там красиві, питання із землею тепер уже вирішене, так що, хто хоче - приєднуйтеся.

Продовження читайте в наступному номері газети.

Марина Малініна, м. Санкт-Петербург
e-mail: mtr7@mail.ru
(Друкується за матеріалами інтернету).

Зустріч ініціативної групи по створенню Рідної партії

4 лютого 2006 р. в Києві відбулася зустріч ініціативної групи по створенню Рідної партії. Були присутні учасники з Луцька, Запоріжжя, Кіровограда, Кременчука, Києва і сусіди з Житомира. Всього було 12 чоловік. Не всі змогли приїхати на зустріч: у думках з нами були друзі з Дніпропетровська, Ужгорода, Рівного та Івано-Франківської області.

На початку зустрічі домовилися, що рішення краще ухвалювати на основі принципу одноголосності, а не демократії (принцип демократії — більшість голосів 2/3 чи 3/4). (На народних зібраннях у стародавніх германців і слов'ян підрахунок голосів не мав значення і не вимагалася згода всіх без виключення учасників. Лише необхідно було, щоб за дану пропозицію або проти неї рішуче висловилася значна більшість, котрій ніхто не наважився б заперечувати).

Основні питання, які обговорювалися на зустрічі.

1. Для кого створюється Рідна партія.

Було висловлено дві думки. Одна з них - партія створюється для народу. Інша думка полягала в тому, що кожен охочий взяти участь в створенні партії робить це для того, щоб мати можливість захистити свої інтереси через Рідну партію. Тобто, кожен створює Рідну партію для себе.

2. Мета Рідної партії.

При обговоренні мети з'ясувалося, що двоє учасників вважають, що метою партії є екологічний захист населення.

Інші десять переконані, що метою Рідної партії повинне бути створення умов для повернення в сім'ю енергії Любові і створення сприятливих умов для облаштування родових помість. Тому що, дана мета - це досить обширна мета, досягнення якої включає облаштування родового помістя (простору Любові), народження, виховання, освіту щасливих дітей, вирішення питань екології, економіки, і т.п.

3. Основні завдання Рідної партії.

Головними завданнями Рідної партії були названі:

- повернути обряди і свята, здатні допомогти кожній людині свою половинку відшукати;
- повернути народу образ життя і обряди, здатні навіки в сім'ях зберігати любов;

- розповсюдження національної ідеї про родові помістя, засноване на принципах, що висловила Анастасія. Образ цих родових помість описаний в книгах Володимира Мегре серії "Дзвенячі кедрі Росії";

- внесення змін до Конституції України "про безкоштовне виділення кожній бажаної українській сім'ї одного гектара землі для облаштування на ньому родового помістя. Земля виділяється в довічне користування з правом передачі у спадщину. Вироблена в родовому помісті продукція, як і сама земля, не обкладається ніякими податками";

- перетворення і розвиток України шляхом створення родових помість і на їх основі родових поселень.

4. Напрями діяльності ініціативної групи по створенню Рідної партії.

Для виконання цих завдань ініціативна група пропонує

здійснювати:

- проведення шлюбних зльотів, спрямованих на пошук своєї рідної половинки;

- організацію заходів, спрямованих на повернення обрядів, свят, здатних відродити культуру прабатьків своїх і навіки в сім'ях зберігати любов;

- організація інформаційної підтримки творців родових помість;

- розробка проектів законодавчих актів про родові помістя і родові поселення.

5. Тактика створення Рідної партії.

Р і д н а п а р т і я створюється не зверху, а знизу (у регіонах), рішення "йдуть" не зверху, а знизу.

Т о м у не об'єднано організувати регіональні ініціативні групи в містах, селищах, селах, які всі разом і

складають ініціативну групу по створенню Рідної партії.

Підписи на підтримку створення Рідної партії починаємо збирати тоді, коли підготовлені всі необхідні засновницькі документи. **А сама партія реєструється — коли вона фактично створена.**

Розповсюдження інформації про існування і діяльність ініціативної групи Рідної партії. Багато читачів не знають про ініціативну групу і навіщо (для чого) створюється Рідна партія.

Тому необхідно поширювати цю інформацію:

- особисте спілкування;
- листівки, вкладиші;
- інтернет (сайт Рідної партії: ridnapartiya.org.ua);
- газети;
- проведення шлюбних зльотів, обрядів, свят, оскільки це є одним з основних завдань партії;

- в майбутньому своє радіо, телебачення;
- загальні зустрічі в клубах читачів книг В. Мегре;
- регіональні ініціативні групи по створенню Рідної партії, щоб будь-який охочий міг підійти і дізнатися все, що його цікавить, при бажанні приєднатися до сумісного творіння.

6. Фінансування діяльності Рідної партії (ініціативної групи).

Централізоване фінансування відсутнє, так само як і членські внески. Окремі напрями діяльності фінансуються тими учасниками, які їх підтримують.

Близько 5-ї години вечора половина учасників роз'їхалася, а ті, що залишилися вирішили обговорювати зміст засновницьких документів Рідної партії (програму, статут).

Програма Рідної партії відобразатиме:

1. Мета, завдання. Обґрунтування поняття "Енергії Любові".

2. Що таке родове помістя і родове поселення.

3. Які позитивні зміни відбудуться при облаштуванні родових помість в різних сферах діяльності держави і життя людини: у сім'ї, харчуванні, економіці, соціальній сфері (зокрема, зменшення безробіття), екології, вихованні дітей, здоров'ї, підйомі патріотизму, відродженні культури і т.д.

Важливо, щоб програму, як і інші документи Рідної партії, розробляли якомога більше людей, щоб вона дійсно була рідною. І щоб читач книг В. Мегре, переглядаючи програму партії, дізнавався, що це дійсно його, рідна, партія.

Важливо, щоб в структурі (статуті) партії не було владного центру. Інакше немає сенсу створювати партію.

Вцілому зустріч ініціативної групи по створенню Рідної партії показала, що необхідно багато що осмислювати, поспішати або зволікати зі створенням рідної партії теж не варто. Необхідно починати самому діяти, а не чекати

когось або чогось.

На даний момент серед читачів книг В. Мегре спостерігається такий парадокс. Деякі не хочуть, щоб створювалася наша Рідна партія. Хоча люблять "смакувати" політику, не помічаючи, що самі беруть в цьому участь, а також ходять на вибори і голосують за чужі для них програми партій (і на нематеріальному плані підтримуючи їх теж). А ті, хто проявляють активність в "політиці", агітують за інші партії, але не за те, щоб створювати свою.

Може пора вже повірити в себе, а не сподіватися, що хтось прийде і за нас все зробить або "поведе" нас праведним шляхом.

Матеріал підготовлений учасниками ініціативної групи по створенню Рідної партії.

Контакти: e-mail: info@ridnapartiya.org.ua.

Докладнішу інформацію можна отримати на сайті www.ridnapartiya.org.ua.

26 березня 2006 р. відбудуться вибори політичних партій у Верховну Раду України і в місцеві ради.

Оскільки у виборчих списках немає жодної партії, яка підтримує ідею про родові помістя, то можна у виборчому бюлетені не ставити "хрестик" напроти напису "не підтримую жодну партію", а написати в бюлетені: "Хочу жити в родовому помісті, тому голосую за Рідну партію".

Хай він буде визнаний недійсним, проте ви висловите своє волевиявлення. Якщо не прийти на вибори, то за вас проголосують (у вашому ж бюлетні). Якщо проголосувати проти всіх, то ви голосуєте і проти своєї рідної партії.

Кожен охочий, до дня виборів, може зараз зробити листівки приблизно наступного змісту: "Хочу жити в родовому помісті, тому голосую за Рідну партію. Сайт ініціативної групи читачів книг В. Мегре по створенню Рідної партії: ridnapartiya.org.ua" і роздавати їх всім.

Шлюбний зліт "Зустріч рідних сердець" в Криму 29 квітня – 2 травня 2006 року

Місце зустрічі: с. Миколаївка, база відпочинку "Крим" (західний берег Чорного моря, 35 км. від Сімферополя).

Зліт проводиться для тих, хто шукає кохану людину. І проводиться так, як це розповіла Анастасія (книга VIII ч. 2 Володимири Мегре).

База відпочинку "Крим" знаходиться в курортному селищі, на екологічно чистому рівнинному березі з піщаними пляжами. У розпорядженні учасників два одноповерхові корпуси з 2-, 3-, 4-місними кімнатами.

Загальна місткість бази - 150 чоловік. Помешкання + триразове харчування (вегетаріанське) - 8 \$ у добу з людини. Вартість проїзду маршрутом з залізничного вокзалу Сімферополя до с. Миколаївка складає 1,5 - 2 \$. Їхати з залізничного вокзалу спочатку до зупинки "Маршала Жукова" автобусами № 71, 112. Там пересісти на маршрут до Миколаївки, який ходить з 7.00 до 19.30.

Програма зльоту:

Шановні учасники, обов'язкова умова для всіх записатися в журнал реєстрації, а також вийти і відрекомендуватися — коротко розповісти про себе. **Прохання** приїздити на зліт тільки тим, хто дійсно шукає свою половинку.

Перший день.

Ранок. Заїзд. Реєстрація приїжджих.

Після обіду. Відкриття. Хоровод дружби. Ігрова програма, пісні. Артистичний конкурс. Працює виставка картин, предметів, виготовлених руками учасників. Вогнище, ігри, пісні.

Другий день.

Ранок. Зустріч сонечка, купання в морі за бажанням.

Після сніданку. Виступ учасників на теми: образ помістя (поселення), досвід проживання в помістях.

Після обіду. Представлення учасників. Гра "Дізнайся ближче" (чоловіки і жінки ставлять один одному питання, щоб дізнатися внутрішній світ один одного). Хороводно-ігрова програма.

Після вечері. Вільний час.

Третій день — День Ведрусії.

Учасники, які мають ведруські костюми, одягають їх.

Ранок. Зустріч сонечка біля моря.

Після сніданку. Конкурс землеробів. Представлення учасників.

Після обіду. Гра "Дізнайся ближче". Обрядові ігри.

Після вечері. Пускання плотів в море. Вечір творчості.

Четвертий день.

Ранок. Уявлення тих, хто бажає. Обговорення цікавих тем.

Після обіду. Хороводи, танці. Урочисте закриття зльоту. Пари, які визначилися, танцюють повільний танець.

Всі чотири дні перебування учасники, у яких виникли симпатії, обмінюються сердечками зі своїми номерами через польову пошту. Сердечка вкладатимуться в конвертики на дверях кімнати. У разі взаємності учасники(-ці) посилають у відповідь своє сердечко. Можна призначити побачення, вказавши позаду сердечка, де і коли учасник чекає ту (того), хто припав до серця.

Прохання привозити з собою декілька по-своєму, оригінально розфарбованих сердечок (за бажанням). Одне з них кріпитиметься у вас на грудях, інші потрібні для обміну. Залиште на сердечках місце, де можна написати ваш номер.

Окрім цього, не забудьте, що для конкурсів можна узяти з собою:

– річ, зроблену вашими руками; витвір мистецтва і т. д.;

– ведруський костюм, мапу помістя або поселення (кращі будуть нагороджені призами);

– конверт для обміну сердечками;

– те, що вам необхідно для представлення образу свого помістя;

– пліт, свічку, лампадку, оберіг, сувенір і т.д. (жінкам) для обряду пускання в морі.

Також можна підготувати:

– частушку, пісню, вірш, танець і т. д.;

– питання для гри "Дізнайся ближче";

– у разі участі в конкурсі на кращий образ помістя - уміти стисло, але змістовно про нього розповісти.

Шановні учасники, наскільки буде видовищним і веселим зліт, залежить у тому числі і від вас!

Квитки до Криму замовляйте наперед, у зв'язку з напливом туристів!

Заявки на участь приймаються до 1 квітня на e-mail: slet-krum@mail.ru. Вкажіть ваше місто і кількість учасників.

Довідки по тел. +380665115892 (Сергій), +380973566705 (Надія).

Діти нової цивілізації

Що ви скажете, якщо дізнаєтеся, що двомісячна дитина проситься в туалет? Яка ваша реакція, якщо раптом опиниться, що малюк розмовляє з рослинами, а ті йому відповідають? А якщо новонароджений читає думки тих, хто його оточує або бачить інші плани буття?

Цих дітей ми вже зустрічаємо в цьому світі. Втім, чому дітей? Людей! Причому людей нової цивілізації.

Яка, здавалося б, дрібниця — момент народження — адже попереду все життя. І ось виявилось, що ця "дрібниця" зумовлює всю подальшу долю людини. А саме: чи буде у дитини зв'язок з Творцем. Не більше, не менше.

Система зробила все, щоб ця найважливіша інформація була стерта з пам'яті людства, щоб не було на Землі повноцінних людей, яким все доступно, завдяки зв'язку з Творцем. Зв'язку сталому, — не більше, не менше — у момент народження. Розрахунок тут простий: народжуватимуться повноцінні люди — кінець системі. Нехай пройде ще не рік і не два, але вже покладено початок кітцю. Ви чуєте, темні сили?! Тому що мрія Анастасії запущена в простір, а в дримаючих глибинах свідомості ведрусів прокинулася потрібна клітинка. Ну що, народжуватимемо дітей індиго?

Тоді неоціненним буде для нас досвід тих, хто вже народив удома, в просторі любові. Не у пологовому будинку, де появі на світ дитини Творця заважає безліч чинників.

На конференції в Нікополі, яка відбулася в січні, і була присвячена саме цій темі, яблуку ніде було впасти. Люди стояли в проході. Те, що вони почули, вартувало цього. Шкода лише, що прозвучав досвід однієї сім'ї. Інші, що народжували вдома, лише доповнювали розповідь Валентини Ляшенко, бабусі трирічною Зоряни. Але це вже немало...

Відчуваю, що "технологія" всіх хвилює: що вчинити, щоб пологи відбулися за участю Отця, тобто Творця, як до них готуватися, як поводитися в цей час... Про це обійня розповіді в наступному номері - аж надто тема велика.

Зараз про те, чим саме діти, до яких доторкнувся Він, не схожі на всіх інших.

Отже, в комунальній квартирі в Нікополі з'явилася на світ Зоряна. Для системи це було шоком. "Ви знаєте, що

могло трапитися?!", — кричали медики і тупцюли ногами. "Не знаю, тому і прийняла благополучно пологи у дочки", — відповідала Валентина Іванівна.

Зоряна з перших днів дивувала рідних: вона ніколи не плакала. Якщо тільки мама, або бабуся не дозволяли собі негативних думок. Ну, наприклад, Валентина Іванівна подумала про те, що може пелюшка спалахнути на внучці, коли тягнулася за кавою, що варилася на плиті. Або мама, тримаючи на руках Зоряну, читала про круги, які залишалися на поляні, коли спалювала Анастасія людську злість. Реакція на ці думки була приголомшуючою - гучний крик, дитини, зазвичай тиху, важко було заспокоїти.

Дівчинка не ходила "під себе", вона, крякучи, просилася в туалет. Одного разу на іспит до Дніпропетровська поїхали, мама Олена, тоді ще студентка. З собою узяла бабусю з малюком. Двомісячній Зоряні одягнули памперс. Весь день в оченятах дівчинки стояло одне німе питання: "За що? За що зі мною так вчиняють ті, кого я так люблю?" Лише увечері, приїхавши додому, дорослі усвідомили: памперс був сухим. Терпіла дитина цілий день!

Жодних проблем із Зоряною не було і немає. Вона сама все знає спочатку. Точніше, відає. Їй просто не заважають. Ну, наприклад, малюк знайшло собі ліки від застуди - жувала горіхове листя.

Іграшки і брязкальця більше двох хвилин її не займали, нецікаві були. Інша справа грецький горіх або квасоля! Розглядати їх могла годинами. Комашок захоплено вивчала на землі - все, як в книзі Мегре.

Ауру людей бачить. Так і говорить малюк: "Красивий ти!" до того, у кого аура світла. Бачить вона те, що для інших не видно - тонкий план буття.

Інформацію Зоряна бере. з нізвідки. Признається бабусю, що не раз внучка її "втерла носа" своїми пізнаннями. Тепер вже, перш ніж реагувати, родині доводиться спершу осмислити її слова або вчинок. А дівчинці всього три роки.

Далі буде.

*Надія Бондар
м. Запоріжжя*

У "Рубриці знайомств" розміщуються оголошення щодо пошуку своєї половинки. Присилайте інформацію про себе і про те, якою Ви бачите свою половинку. Дана інформація також буде розміщена на форумі сайту Рідної партії (ridnarpartiya.org.ua) в розділі "Пошук коханого, коханої".

Світло Любові на Землі

Пишу про себе, тому що виникло величезне бажання познайомитися з однокумцями і знайти свого коханого, свою рідну половинку.

Звуть мене Світлавою. З'явилася на світ в 1979 році і з тої пори життя моє стало постійною подорожжю. Хочу,

щоб так було з а в ж д и . Надзвичайно люблю подорожувати!!! Зараз живу і працюю в Києві, мені тут подобається.

У 2001 р. почала читати книги. Мегре. Важливість і значущість думок, слів, дій і способу життя, запропонованих Анастасією,

усвідомила повністю після прочитання II частини 8 книги "Обряди любові". Зараз з'явилася сильне бажання створити своє родове помістя. Ідея Анастасії про родове помістя додала мені сил, віри у себе справжню і, головне,

Любові для втілення мрії.

Впевнена, що хочу повернути в сім'ю енергію Любові, і залишити на землі прекрасний сад для дітей і внуків.

Я дуже люблю походи на природу, посидіти з друзями біля вогнища, приготувати "справжню" вечерю в казані. У такі моменти просто добре на душі, просто хочеться жити, любити життя і людей такими, які вони є. А ще, мрію піти до дольменів, хоча поки що "товаришюю" з милицями, але упевнена, що це тимчасово. Я — дійсний романтик і, судячи з усього, не останній. Намагаюся вдосконалюватися з кожним днем і думати більше про хороше, любити усіх.

Мені дуже хочеться, щоб прекрасний сад був наповнений веселим шумом дитячих голосів.

Я вірю в досконалість життя і вірю, що сумісне творіння примножить всі найкращі якості в мені і в улюбленій людині. Мрію зустріти веселого оптиміста, який легко відноситься до життя. Я теж міняюся відповідно, але розумію, що треба більше старатися і ще швидше мінятися.

Уявляю, як ми їдемо верхи на конях по нашій родовій землі.

Написала попередній рядок і відчула, що ця людина є! Буду рада спілкуванню і зустрічі з тим, хто відчув те ж саме.

Любові всім!

З любов'ю, Світлана
8(096) 336-46-82

Спів'ємо разом

Am Dm Am
На заре да на зореньке вийду тихо из горенки
Am F G C
Словно крылья у горлинки резвыи ноги босы
Am Dm G C
Распелло солнце красное косы лучики ясные
Am Dm E Am } 2 раза
Набросало пригоршнями золочёной росы

Здравствуй ветер да полюшко,
здравствуй вольная волюшка
Нет у радости доньшка, нет у сердца границ
Разделить бы всем поровну, раздарить на все стороны
Кинуть в небо узорами улетающих птиц

Заповедными кронами, золотыми, зелеными
Куполами со звонами лес качнул облака
Небо стелется бархатом, очи светятся яхонтом
Лето спелой ягодой пламенеет в руках

Словно реченька быстрая, счастье звонкое чистое
Льётся плещется искрами голубого огня
Мне не нужно богатства, только б лучиком ласковым
Ты родная сторонюшка согревала меня

На заре да на зореньке вийду тихо из горенки
Вийду тихо из горенки-и-и-и...

Ярослава Карпюк

Вірші

* * *

Милые женщины, не поддавайтесь
Рамкам условностей и мишуры.
Не унижайтесь и не сдавайтесь
Глупым нападкам внешней игры.

Капканы, ловушки - мужские
игрушки.
Секс не любовь - вам потом говорят.
Стоит лишь глянуть внимательно
в душу,
Всё вам откроет внутренний взгляд.

Внутренним светом будет наполнен
Каждый ваш шаг и сиять чистотой.
Ложности путь будет вами
же сломен,
Вы обладаете силой большой.

Ірина Гопак, м. Дніпропетровськ.

У газеті з'являється нова рубрика "Вісті з родових поселень", в якій розміщується інформація з існуючих родових помість, поселень. Надсилайте ваш досвід, враження, рекомендації, обговорення питань про добросусідство (відносини в поселенні, рішення сумісних питань - віче), спільну діяльність і т.п.

Головне - ми живемо на рідній землі!

Люди, життя прекрасне! Я живу у власному будинку на горбі в родовому помісті. Красиво звучить? Розум говорить, що це неможливо, але мрія була настільки чудовою і прекрасною, що все втілювалося наяву.

Як виникло наше поселення в Криму? Як і скрізь — на ентузіазмі першопроходців. У нашому поселенні це була красива молода жінка, у якої вистачило сили і цілеспрямованості шукати землю декілька років, знайти її і привернути в поселення людей з різних міст Криму і України.

Потім узяли в оренду півбудинку в селі недалеко від поля під гуртожиток. І почалося паломництво. Хто тільки не побував у нас за минулі півтора року. Багато хто приїжджав подивитися землю. І ось що ми відмітили: місце, немов саме, обирало людей. Хтось приїжджав, захоплювався і відїжджав з кінцями, а хтось відразу прикипав серцем і ставало неможливо жити без цієї землі.

Поступово майже всі 100 га поля знайшли своїх люблячих поміщиків. Вийшло близько 40 сімей. І тут з'ясувалося, що найближчим часом тільки декілька чоловік готові жити на землі.

Як ми тріумфували, коли цього літа з'явився перший вагончик, в якому стала жити сім'я з маленькою чарівною дівчинкою!

Гуртожиток давав можливість жити поряд з полем, щось садити, копати, планувати. Але все це було не те.

І тут життя внесло свої корективи і підштовхнуло нас до конкретних дій. Через велику кількість людей і, відповідно, зайвий шум і неспокій, нам відмовили в оренді будинку. Довелося поселитися в наметах кожному на своїй землі. І відразу стало зрозуміло, що жити потрібно виключно в родовому помісті і нікуди не йти і не виїжджати. І ми вирішили будуватися удома.

1 серпня 2005 року три жінки почали будівництво

помешкань з солом'яних блоків в своїх родових помістях. Ми перебрали багато варіантів, але зупинилися на соломі. Про досвід будівництва ми обов'язково детально розповімо, коли закінчимо наші будинки. Поки ми встигли зробити фундамент, стіни, дах, вікна-двері, печі. У таких напівготових будиночках ми зимуємо, а з весни почнемо оздоблювальні роботи, змайструємо внутрішні стіни, підлогу і т.д.

Головне — ми живемо на рідній землі! Це чудове відчуття радості зустрічі кожного світанку і захоплення кожним заходом, знайомство з вітрами і туманами, дощем і снігом - тут переживається зовсім по-іншому, ніж у місті. Нам допомагали будувати всі, хто міг, в поселенні, і всі, хто приїжджав в гості. Без участі безлічі друзів і їх нескінченної любові, яку вони дарували нашим будинкам, ми самі мало що змогли б зробити. Це був безцінний досвід спілкування, який показав, що ніщо так не ріднить і не допомагає проявити себе, як радість сумісного творіння.

Зараз вже січень. Зима випробовує нас на всі лади: і на морозостійкість, і на терпіння, і на фізичну витривалість. Але найважливіше — ми отримуємо дивовижний духовний досвід.

Абсолютно очевидно — життя в помісті можливе, реальне і чудове. Просто потрібно довіритися мрії і любові. Як тільки я відпустила страх про те, що у мене мало грошей на будівництво, і хто будуватиме, і на які засоби взагалі існувати, і як пережити зиму, як притягнулися обставини і можливості для матеріалізації мрії про помістя.

Попереду відкривається такий простір для творення і вдосконалення, що аж дух перехоплює. І, звичайно, ми всі мріємо розділити радість сумісного творіння з коханим.

Я завжди мріяла жити під самим небом. І ось мій будинок зростає на вершині пагорба.

І народилася пісня:

Дом на холме

Дом на холме,

*обвегаемый всеми ветрами,
небу и звездам открытый,
стоит наяву.*

*Дом на холме из мечты оплодотворяется
нами
через сердца и руки любимых друзей.*

*Дом на холме превращает
действительность в сказку,
сердце поёт и душа оживает опять,
Мудрость веков проступает из истин
прекрасных
на просторах холм в окружении гор.*

Дом на холме, ослепительным

*солнцем согретый,
радость даря, утопает в венке дивных
трав*

*Мир и любовь через камни, цветы
и деревья
сохраним на века родовая земля.*

Ідея створити статут поселення була цілком звичайною і стандартною. Здавалося правильним закріпити документально основні правила поведінки в поселенні.

Почалося обговорення і уточнення положень статуту. І тут з'ясувалося щось цікаве. Вдумуючись в статут, ми почали розуміти, що він, як внутрішній документ, покликаний захищати нас від наших сусідів. І чим детальніше і повніше ми прагнули сформулювати всі пункти, тим абсурднішими вони ставали. Виходило, що колективною свідомістю закладалися могутня мислеформа образу сусіда, як людини нечесної і нерозвиненої духовно, від якого можна чекати силу-силенну порушень перерахованих в статуті вимог.

Варто відмітити, що у нас в поселенні із самого початку встановилися дуже хороші і люблячі відносини. Ми із задоволенням збиралися разом, і спілкування завжди було радісним і натхненним. А тут стали відбуватися дивні речі. Почалася досить жорстка боротьба за слова, і наша колишня єдність миттєво розпалася на якісь групи, які відстоювали свої варіанти формулювань. Відносини стали напруженими, радість випарувалася, спілкування

переросло в спори і незадоволення один одним. Причому, відбулося це настільки швидко, що ми відразу навіть не здогадалися у чому причина.

Створюючи Нову Цивілізацію, ми намагалися притягнути за собою Систему, від якої прагнули піти.

Адже все надзвичайно просто і зрозуміло. Простір Любові вже допускає наявність найвищих і найкращих якостей в кожному з нас, які проявляються як одразу, так і поступово — через приклад сусідів і весь спосіб життя в поселенні. Статут виявився настільки чужорідним тілом в нашому житті, що відразу порушив гармонію відносин. Просто чудово, що ми вирішили на якийсь час відкласти обговорення статуту (щоб зовсім його не приймати, до цього свідомість ще не була підготовлена), а замість нього кожному описати своє бачення помістя і поселення.

І мир повернувся на нашу благословенну землю! Ми слухали і сприймали прекрасні образи майбутніх помість і раділи можливості мати таких сусідів.

Людмила Дмитрівна.
З кримського поселення,
січень 2006 р.

Я люблю мрію свою

Добра, любові і провітання вашим родовим помістям наші однодумці з України. Я народжена в місті Кіровограді, живу в Санкт-Петербурзі з однорічного віку, шлю вам свій сердечний привіт. Мені привезли і подарували знайомі з України газету "Бути добру". Вона торкнулася мене своєю ширістю, життєлюбністю, ентузіазмом і чітким курсом роботи по книгах В.Мегре, глибоким підходом до життя на землі. Опрацьованими статуту Рідної партії, освітленням "новин" по створенню родових поселень. Клуб Знайомих - це дуже важливо.

Перший заголовок вашої газети "Здравія полислам вашим, любі друзі!" - так починає Гюґ Володимирович кожну зустріч клубу "Сотвореніє" в Санкт-Петербурзі, доводить, що ми всі споріднені душі і як одна велика сім'я, незалежно від місця проживання, починаємо створювати свій "Маленький Рай" - Родове Помістя.

Наш клуб "Сотвореніє" існує давно. Член клубу Таля Новікова запросила нас, охочих і готових узяти землю, на свої родові місця на півдні Тсковської області в село Денево. Це найові землі селян-колгоспників, які ми оформляємо. Наше село на відстані двох кілометрів від центру забезпечення, звідки переселилися, в основному самотні, немолоді місцеві жителі, а ми купили їх будинки і прагнемо підтримувати добрі дбайливі відносини, зберігаємо дух взаєморозуміння. Це найові землі, на яких вирости, провели дитинство і навіть суворий військовий час, місцеві жителі хочуть передати хорошим рукам. Перший час вони придивлялися до нас, а зараз віддають спокійно і навіть з щирою радістю, що їдуть молоді. Слова дядечка Вані в Борсуках, який нам відбиває і насаджує коси: "Приймайте і поселяйтеся". нас вже більше 30 людей, в основному самотні, і декілька молодих сімей з дітьми. Є свій статут, завели Родову книгу поселення, де зробили кожен свій запис з побажаннями. Анастасія Михайлівна Андреева (Таліна мама), яка перша віддала свій найземлі, теж написала дуже хороші теплі слова - побажання селитися в цих місцях її батьків і дідів.

Місця красиві, клімат м'який, землі суглинкові, уздовж живописної, з крутими берегами річки Локні. Джерела. Перші наші дії - контакт з місцевими жителями, для яких щорічно 23-24 липня влаштовуємо концерт "Свято Землі", підключаючи місцеву молодь і дітей, прагнемо відроджувати традиції. Впорядковуємо місцевість. Засаджуємо свої родові помістя живоплодом, ставимо зруби - творимо. З жовтня 2005 року народилася дівчинка на своєму Родовому Помісті без втручання з боку (як в книзі).

Звичайно ж, постійно іде процес роботи з місцевою адміністрацією по оформленню земель, оскільки це вперше і для них. Прагнемо дотримуватися спокою, терпіння і доброзичливості. Так крок за кроком будемо свою мрію.

Для обміну досвідом і зустрічі своєї "половинки" мені б хотілося не замикатися лише в своєму просторі. Надсилаю і у ваші прекрасні краї - "Вітуйтесь!..."

Я люблю мою мечту
Райский Саг за ёлками,
Где уж Кедры в высоту
Плячутся иголками.

Где среди пахучих трав
Под мотив безопасности
Из берёзок и дубрав
Плещут картины Вечности.

Опущу я семена
В землю плодородную,
Изучу по именам
Здравницу Природную.

Зацветут мои цветы
Звездами пахучими
И заселяются кусты
Птичками певучими.

Посажу я Вечный Саг
За живой оградой.
Пусть плоды весь Мир
живят,
Вкусом души радуют.

По утрам в моём саду
Солнышко курается.

А в пруду по вечерам
Звёзды просыпаются.

Кто примет Мечту готов
Приглашу в соседи я.
Станет множество Сагов
С Вечностью наследия.

З любов'ю Валентина Лопова, м. Санкт-Петербург.
14.01.2006 р.

Поради щодо вибору будинка

Кожний з нас замислювався – з чого ж він будуватиме свій родовий будинок? Питання просте і одночасно складне. На сьогоднішній день існує безліч будівельних технологій. Багато з них відповідає нашим екологічним вимогам. Та все ж? Яку технологію вибрати?

Для більшості людей вибір зводиться до вже випробуваної тисячоліттями ЦЕГЛЯНОЇ технології. Інші скажуть: навіщо, якщо є така дешева САМАННА технологія. Треті виберуть ЗРУБ, четверті - КАРКАСНИЙ будинок. І таких рішень безліч. Кожна технологія володіє безперечними позитивними якостями, але і кожна має свій негатив. Ось це ми і спробуємо проаналізувати в даній статті.

Спершу перерахуємо ті технології, які нам припали до душі.

- Будинок з цегли (як найпоширеніший і стандартний варіант зведення будинку);
- Саманний будинок;
- Каркасний будинок (дерев'яний каркас із заповненням);
- Будинок з солом'яних або глиносолом'яних блоків різного конструктивного виконання;
- Дерев'яний будинок: ЗРУБ;
- Заглиблене житло (відоме під назвою "Лисяча нора").

ТЕХНОЛОГІЯ	+	–	ПРИМІТКИ
Дім із цегли	Добре налагоджена і випробувана технологія Є хороші фахівці - практики Після усадки фундаменту будівля практично не міняє свою геометрію	Досить ДОРОГА технологія Трудоемкий процес Багато "мокрих" процесів Знадобиться важка техніка Для хорошої теплоізоляції потрібні товсті стіни	
Саманний будинок	НЕ ДОРОГИЙ Вже є література за технологією зведення Дешеві матеріали Не потрібна високо кваліфікована робоча сила Гнучкі архітектурні рішення	Немає фахівців (достатньо нова для нас технологія) Добре набирає вологу і довго утримує її Для хорошої теплоізоляції потрібні товсті стіни Після швидкого зведення потрібний довгий період просушування стін	80% - глина 10% - солома 10% - органіка
Каркасний будинок	Практично відсутні "мокри" процеси Відносно мала матеріалоемкість "Дихаючі" стіни Можливий "чистий" монтаж (слід зазначити - для цього повинні існувати спеціалізовані фірми)	Технологія в будівництві індивідуальних будинків рідко використовується Потрібна кваліфікована робоча сила	У більшості випадків використовується дерев'яний каркас. Облицювання: від штукатурки до обшивки дошками.
Будинок з глиносолом'яних блоків	Дешеві матеріали (набагато дешевше ніж цегла) Стіни завтовшки 40-45 см володіють такою ж теплоізоляцією, як і цегляні завтовшки 70 см "Дихаючі" стіни Вирішується проблема радону Потрібна високо кваліфікована робоча сила тільки при роботах над каркасом і столярних роботах	Немає фахівців Велика трудоемкість Відносно великі терміни будівництва Потрібний захист від дрібних гризунів. Спеціальний захист: горизонтальні бар'єри і обробляти чи додавати всередину вапно, або слабкий розчин бури	Використовується солома, змочена глиняним розчином (90% - солома 10% - глина)
Будинок з солом'яних блоків	Дешеві матеріали (набагато дешевше ніж цегла) Ефективніша індустріальна "суха" технологія на відміну від попередньої технології Потрібна висококваліфікована робоча сила тільки при роботах над каркасом і столярних роботах "Дихаючі" стіни Зовнішня і внутрішня обробка в таких будинках не відрізняється від інших технологій Такий будинок можна побудувати за тиждень і відразу зайнятися оздобленням	Немає фахівців Необхідність захисту від дрібних гризунів. Спеціальний захист: горизонтальні бар'єри і обробляти чи додавати всередину вапно, або слабкий розчин бури Єдиний ворог соломи - вода (проникає і кваситься всередині), оскільки при достатній вологості виникає цвіль, що може зруйнувати дерев'яні стебла. Захист від вогню потрібний у вигляді штукатурки	Застосовується для використання пресуваних солом'яних блоків (одразу після прес-обробки з поля). Зараз в США живуть люди в будинках з пресованої соломи, що побудовані в минулому столітті.

**Дерев'яний
будинок: ЗРУБ**

Випробувана технологія,
продумані конструктивні вузли
100% екологічність
"Дихаючі" стіни
Існують індустріальні схеми
будівельного виробництва

Потрібна високо кваліфікована
робоча сила
Потрібні особливі заходи
безпеки від пожежі
ДОРОГО

Традиційна схема
дерев'яного зрубу

**Заглиблене
житло**

Економія на опалюванні
Естетичне вписування в
навколишнє середовище

Немає фахівців
Значна трудоемкість і вартість
будівництва
Відносно великі терміни
Серйозні заходи щодо
гідроізоляції споруди. На
сьогоднішній день довговічних
природних матеріалів з постійними
гідроізолюючими властивостями з
100% гарантією НЕ ІСНУЄ!
Потрібна хороша вентиляція
приміщень (особливо з погляду
проблем з радоном)

Два типи: або
заглиблене, або
Можливий
пристрій "зеленого"
покриття даху

**ІДЕАЛЬНЕ
житло**

Фахівців навіть дуже БАГАТО
Задовольняє абсолютно ВСІХ

ВАРТІСТЬ?

Ось і все. За Вами вибір: як і з чого будувати.

Архітектор Гомон А.В.

Рослини**Як саджати тис**

Родина Taxaceae Lindl. – Тисові

Рід Taxus L. – Тис

Taxus baccata L. – Тис ягідний

Насіння потребує 6 - 8 місячної стратифікації при температурі +2 – +50С. Можна висівати восени, без стратифікації, у підготовлені грядки. Висівають

насіння після намоочування у слабо-рожевому розчині перманганату калію (1-2 доби). Глибина посіву 2 см. Посіви мульчують пористим ґрунтом шаром 1,5-2 см, зволожують в міру, притіняють щитами. Ґрунтова схожість насіння - 35-60%. Л е г к о р о з м н о ж у є т ь с я з д е р е в я н і л и м и ж и в ц я м и (квітень, травень). Можна р о з м н о ж у в а т и з е л е н и м и ж и в ц я м и (липень), щепленням (травень), відгілками (квітень). Протягом літа вони утворюють

калюс і додаткові корені. У живців, нарізаних з бічних гілок маточних екземплярів, формується кущ, а з центральних верхівкових або з апікальних (при підрізі дерев і з вигоночних однорічних стебел) розвиваються рослини, які формують організм деревної життєвої форми.

Для тисів: гострокінцевого, канадського і середнього посів та ґрунтова схожість насіння і

вегетативні методи розмноження практично не відрізняються від тиса ягідного.

З роду тис у дикорослому стані в Україні росте лише один вид - тис ягідний, або негній - дерево. Це дводомне вічнозелене дерево 10-27 м заввишки і 1,5-2 м у діаметрі. В умовах культури часто росте як кущ. Росте в букових, грабових або темнохвойних лісах на вапнякових ґрунтах, скелях, ущелинах, на висотах до 1000 м н.р.м. Дуже довговічна рослина, але росте повільно. На 8 - 9-й рік тис ягідний на відкритих місцях починає плодоносити - у нього з'являється щорічно або через рік одна - три шишкоягоди. Довжина стебла в цей час досягає 50 - 60 см. За 30 років досягає 2,5 - 3 м заввишки. Зимостійкий, тіневитривалий, але добре росте і на осонні. Вибагливий до родючості ґрунту і середньо вибагливий до наявності вологи. Після стриження добре зберігає форму крони, особливо у молодому віці (15-20 років). Стийкий у міських умовах, димо- та газо витривалий вид.

Деревина тиса дуже щільна, міцна, красивої текстури, довговічна, навіть у вологих умовах. Насіння жіночих шишок (шишкоягід) досягає восени по одному всередині м'ясистого червоного принасітника (арилуса), в цей час тис особливо гарний. Всі частини рослини, за винятком арилуса, котрий полюбують птахи, отруйні.

У культурі в Україні відомі декілька декоративних форм тиса ягідного, які ростуть в парках Києва, Львова, Ужгорода, Одеси, та інших городах, наприклад "Білопестряволиста", "Золотиста", "Золотисто - пістряволиста", "Домінуючий", "Розпростертий" та інші. А також інтродуковані види - тис китайський (*T. chinensis*), тис далекосхідний, або гострокінцевий, японський (*T. cuspidata*), тис канадський (*T. canadensis*), та тис середній (*T. x media*). Всі ці види зустрічаються здебільшого в ботанічних садах та дендропарках.

Матеріал підготувала
Тетяна Шевченко.

Правовий статус землі особистого селянського господарства для облаштування родового помістя

На сьогоднішній день Земельний кодекс України і Закон України "Про особисте селянське господарство" дозволяє приватизувати земельну ділянку особистого селянського господарства у розмірі один гектар для облаштування свого родового помістя і висадити на ньому багаторічні насадження (іншими словами сад, ліс), город, викопати ставок, побудувати житловий будинок.

Земельний кодекс України від 25 жовтня 2001 р. на підставі 118 і 121 статей передбачає безоплатну передачу громадянам України шляхом приватизації земельних ділянок із земель державної або комунальної власності для ведення особистого селянського господарства не більше 2,0 гектарів.

Ведення особистого селянського господарства регулюється Законом України "Про особисте селянське господарство" від 15 травня 2003 р. (далі - Закон).

Згідно статті 1 даного Закону особисте селянське господарство - це господарська діяльність, яка проводиться без створення юридичної особи фізичною особою індивідуально або особами, які перебувають у сімейних чи родинних відносинах і спільно проживають, з метою задоволення особистих потреб шляхом виробництва, переробки і споживання сільськогосподарської продукції, реалізації її надлишків та надання послуг з використанням майна особистого селянського господарства, у тому числі й у сфері сільського зеленого туризму.

Діяльність, пов'язана з веденням особистого селянського господарства, не відноситься до підприємницької діяльності.

До майна, яке використовується для ведення особистого селянського господарства, у відповідності зі статтею 6 Закону України "Про особисте селянське господарство", належать жилі будинки, господарські будівлі та споруди, сільськогосподарська техніка, інвентар та обладнання, транспортні засоби, сільськогосподарські і свійські тварини і птиця, бджолосім'я, багаторічні насадження, вироблена сільськогосподарська продукція, продукти її переробки та інше майно.

У статті 7 Закону визначені права і обов'язки членів особистого селянського господарства.

Члени особистого селянського господарства мають право:

- самостійно господарювати на землі;
- укладати особисто або через уповноважену особу будь-які угоди, які не суперечать законодавству. Уповноваженою особою може бути дієздатний член особистого селянського господарства, якому виповнилося 18 років;
- реалізовувати надлишки виробленої продукції на ринках, а також заготівельним, переробним підприємствам та організаціям, іншим юридичним і фізичним особам;
- самостійно здійснювати матеріально-технічне забезпечення власного виробництва;
- відкривати рахунок в установах банків і отримувати кредити у встановленому законодавством порядку;
- бути членами кредитної спілки та користуватися її послугами;
- отримувати у встановленому законом порядку трудову пенсію, а також інші види соціальної державної допомоги та субсидій;
- надавати послуги з використанням майна особистого селянського господарства;
- використовувати у встановленому порядку для власних потреб загальнопоширені корисні копалини, що є на земельній ділянці, торф, лісові насадження, водні об'єкти, а також інші корисні властивості землі відповідно до закону;
- на відшкодування збитків у випадках, передбачених законом;
- вільно розпоряджатися належним майном, виробленою сільськогосподарською продукцією та продуктами її переробки;
- отримувати консультативні послуги;
- брати участь в конкурсах сільськогосподарських виробників для отримання бюджетної підтримки відповідно до загальнодержавних і регіональних програм;
- об'єднуватися на добровільних засадах у виробничі товариства, асоціації, спілки з метою координації своєї діяльності, надання взаємодопомоги та захисту спільних інтересів тощо відповідно до законодавства України;
- проводити у встановленому законом порядку зовнішньоекономічну діяльність.

Члени особистого селянського господарства зобов'язані:

- дотримуватися вимог земельного законодавства та законодавства про охорону навколишнього середовища;
- забезпечувати використання земельної ділянки за цільовим призначенням;
- підвищувати родючість ґрунтів і зберігати інші корисні властивості землі;
- не порушувати права власників суміжних земельних ділянок та землекористувачів;

дотримуватися правил добросусідства та обмежень, пов'язаних зі встановленням земельних сервітутів та охоронних зон;
своєчасно сплачувати земельний податок або орендну плату;
дотримуватися діючих нормативів щодо якості продукції, санітарних, екологічних та інших вимог відповідно до законодавства;
надавати сільським, селищним, міським радам необхідні дані щодо їх обліку.

Законом можуть бути встановлені також інші права та обов'язки членів особистого селянського господарства.

Цільовим призначенням земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства (виходячи з визначення, що міститься в 1-ій статті цього Закону) є вирощування сільськогосподарської продукції, реалізація її надлишків, користування майном особистого селянського господарства (до якого відносяться і багаторічні насадження, і житловий будинок).

Сільськогосподарською продукцією є будь-яка продукція тваринного і рослинного походження, яка підпадає під визначення з першою по двадцять четверту групи Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності (Закон "Про порядок ввезення (пересилання) в Україну, митного оформлення й оподаткування особистих речей, товарів та транспортних засобів, що ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України" від 13.09.2001 № 2681-III).

У доповненні до Закону України "Про митний тариф України" від 5 квітня 2001 року № 2371-III вказані основні правила інтерпретації класифікації товарів, і в якій міститься Українська класифікація товарів зовнішньоекономічної діяльності (УКТ ЗЕД).

Так, наприклад, до групи 06 "Живі рослини і продукти квітництва" відносяться, зокрема, і дерева лісові; дерева, кущі і чагарники, і багато що інше.

Ось деякі назви груп: група 07 "Овочі, рослини, коріння і харчові коренеплоди", група 08 "Істівні плоди і горіхи; цедра цитрусових або шкірки динь", група 10 "Зернові культури".

Тобто, на землях особистого селянського господарства Закон дозволяє висадити сад, ліс (багаторічні насадження: дерева, кущі і чагарники, дерева лісові, і т.п.), город.

Зокрема, відповідно до пункту "в" ч. 2 ст. 55 Земельного кодексу України (далі - ЗКУ) до земель лісового фонду не належать землі, зайняті окремими деревами і групами дерев, чагарниками на сільськогосподарських угіддях, присадибних, дачних і садових ділянках.

Сільськогосподарські угіддя: рілля, багаторічні насадження, сінокоси, пасовища і перелogi (пункт "а" ч. 2 статті 22 ЗКУ). Сільськогосподарські угіддя належать до земель сільськогосподарського призначення, до яких і відносяться землі особистого селянського господарства.

Землями сільськогосподарського призначення визнаються землі, надані для виробництва сільськогосподарської продукції, здійснення сільськогосподарської науково-дослідної і учбової діяльності, розміщення відповідної виробничої інфраструктури або призначені для цих цілей (ч. 1 ст. 22 ЗКУ).

Тобто, висадка багаторічних насаджень у помісті не може стати причиною для переведення вашої ділянки з категорії земель сільськогосподарського призначення в категорію земель лісового фонду.

Окрім цього, згідно ч. 2 ст. 56 ЗКУ громадянам за рішенням органів місцевого самоврядування і органів виконавчої влади можуть безоплатно або за плату передаватися у власність замкнуті земельні ділянки лісового фонду загальною площею до 5 гектарів у складі угідь селянських, фермерських та інших господарств.

До земель лісового фонду належать землі, вкриті лісовою рослинністю, а також не вкриті лісовою рослинністю, нелісові землі, які надані та використовуються для потреб лісового господарства (ст. 55 ЗКУ).

Відповідно до Земельного кодексу України можна вирити ставок на своїй ділянці. Так, громадянам та юридичним особам за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування можуть безоплатно передаватися у власність замкнені природні водойми (загальною площею до 3 гектарів). Власники на своїх земельних ділянках можуть у встановленому порядку створювати рибогосподарські, протиерозійні та інші штучні водойми (ч. 2 ст. 59 ЗКУ).

Законодавство України не дозволяє користувачам (орендарям) земельних ділянок особистих селянських господарств створювати штучні водойми, але вони можуть вирити ставок посеред городу (як пропонує Анастасія) і називати це не штучною водоймою, а меліоративною (зрошувальною) системою.

Згідно ч. 2 ст. 3 ЗКУ Земельні відносини, що виникають при

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ ПО ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСАХ**(Держкомзем України)****01601, м. Київ, Музейний провулок, 12**

тел. 226-21-70, факс 226-21-54

05.11.2003 № 14-17-1-11439/7074**Інте Оксана Ернестівна**
вул. Василенка, 14-В, кв. 12
м. Київ
03124

Державним комітетом України по земельних ресурсах розглянуто Ваше звернення щодо права на зведення будівель на земельних ділянках особистих селянських господарств і повідомляється.

Згідно зі статтею 33 Земельного кодексу України громадяни України можуть мати на праві власності та орендувати земельні ділянки для ведення особистого селянського господарства.

Використання земель особистого селянського господарства здійснюється відповідно до закону.

Відповідно до статті 1 Закону України "Про особисте селянське господарство" особисте селянське господарство – це господарська діяльність, яка проводиться без створення юридичної особи фізичною особою індивідуально або особами, які перебувають у сімейних чи родинних відносинах і спільно проживають, з метою задоволення особистих потреб шляхом виробництва, переробки і споживання сільськогосподарської продукції, реалізації її надлишків та надання послуг з використанням майна особистого селянського господарства, у тому числі й у сфері сільського зеленого туризму.

До майна, яке використовується для ведення особистого селянського господарства, у відповідності зі статтею 6 Закону України "Про особисте селянське господарство", належать жилі будинки, господарські будівлі та споруди, сільськогосподарська техніка, інвентар та обладнання, транспортні засоби, сільськогосподарські і свійські тварини і птиця, бджолосім'ї, багаторічні насадження, вироблена сільськогосподарська продукція, продукти її переробки та інше майно.

Отже, на думку Держкомзему України, на земельних ділянках особистих селянських господарств можна зводити жилі будинки, господарські будівлі та споруди, необхідні для ведення особистого селянського господарства. Однак, забудова може проводитися у відповідності до плану забудови, затвердженого в установленому порядку.

Заступник Голови Комітету

В. В. Жмуцький

використанні надр, лісів, вод, а також рослинного і тваринного світу, атмосферного повітря, регулюються цим Кодексом, нормативно-правовими актами про надра, ліси, води, рослинний і тваринний світ, атмосферне повітря, якщо вони (акти) не суперечать цьому Кодексу.

Тобто, норми Земельного кодексу України є спеціальними нормами щодо положень Лісового і Водного кодексів.

Оскільки до майна, яке використовується для ведення особистого селянського господарства відповідно до статті 6 Закону України "Про особисте селянське господарство", належать житлові будинки, господарські споруди і споруди, то на земельній ділянці для ведення особистого селянського господарства відповідно до плану забудови, затвердженої в установленому порядку, можна будувати житловий будинок.

Для цього необхідно у відділі архітектури пройти процедуру оформлення паспорта на забудову, на підставі якого можна починати будівельні роботи.

У додатках містяться листи з Держкомзему України і Мініюсту України, які підтверджують, що на земельних ділянках особистих селянських господарств можна зводити житлові будинки, господарські споруди і споруди.

І про оподаткування щодо особистого селянського господарства.

Згідно статті 1 Закону діяльність, пов'язана з веденням особистого селянського господарства, не відноситься до підприємницької діяльності.

Також, в статті 4 Закону України "Про податок з доходів фізичних осіб" передбачено наступне:

"4.3. Доходи, які не включаються до складу загального місячного або річного оподаткованого доходу.

До складу загального місячного або річного оподаткованого доходу платника податку не включаються такі доходи (що не підлягають відображенню в його річній податковій декларації):

4.3.36. доходи від відчуження безпосередньо власником сільськогосподарської продукції (включаючи продукцію первинної переробки), вирощеної (виробленої) ним на земельних ділянках, наданих для: ведення особистого селянського господарства, якщо їх розмір не було збільшено в результаті отриманої в натурі (на місцевості) земельної частки (паю); будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибних ділянок), ведення садівництва та індивідуального дачного будівництва" (пункт 4.3 статті 4 доповнено підпунктом 4.3.36 згідно із Законом України від 04.03.2004 р. № 1594-IV, підпункт 4.3.36 пункту 4.3 статті 4 у редакції Закону України від 25.03.2005 р. № 2505-IV).

Тобто, продукція, вирощена на земельних ділянках особистих селянських господарств, не оподатковується.

Згідно ст. 2 Закону України "Про плату за землю" використання землі в Україні є платним. Плата за землю справляється у вигляді земельного податку або орендної плати, що визначається залежно від грошової оцінки земель. Розміри податку за земельні ділянки, грошову оцінку яких не встановлено, визначаються до її встановлення в порядку, визначеному цим Законом

Власники земельних ділянок сплачують земельний податок. За земельні ділянки, надані в оренду, справляється орендна плата.

Відповідно до ст. 6 цього закону ставки земельного податку з одного гектара сільськогосподарських угідь встановлюються від їх грошової оцінки в таких розмірах:

для ріллі, сіножатей та пасовищ - 0,1;
для багаторічних насаджень - 0,03.

За сільськогосподарські угіддя, що надані у встановленому порядку і використовуються за цільовим призначенням, незалежно від того, до якої категорії земель вони віднесені, земельний податок справляється згідно з частиною першою цієї статті (ставки земельного податку, встановлені статтею 6, застосовуються по сільськогосподарських угіддях та землях населених пунктів, грошову оцінку яких проведено і уточнено станом на 1 січня 2005 року, згідно із Законами України від 23.12.2004 р. № 2285-IV, від 25.03.2005 р. № 2505-IV).

Відповідно до абзацу 2 п. 25 ст. 12 Закону України "Про плату за землю" від земельного податку звільняються: земельні ділянки, в межах граничних норм, встановлених Земельним кодексом України, інвалідів I і II груп, громадян, які виховують трьох і більше дітей, та громадян, члени сімей яких проходять строкову військову службу, пенсіонерів, а також інших осіб, які користуються пільгами відповідно до Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", громадян, яким у встановленому порядку видано посвідчення про те, що вони постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Крім того, Законом України "Про особисте селянське господарство" передбачена зайнятість членів особистих селянських господарств і їх соціальне забезпечення.

Так, в статті 8 Закону визначено, що члени особистих селянських господарств належать до категорії зайнятого населення у випадку, якщо робота в цьому господарстві для них є основною і розрахунковий місячний дохід на одного члена дорівнює або перевищує розмір мінімальної заробітної плати. Порядок визначення розрахункового місячного доходу на одного члена особистого селянського господарства встановлює Кабінет Міністрів України.

Стаття 9 Закону встановлює, що члени особистих селянських господарств підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню та пенсійному забезпеченню. Загальнообов'язкове державне соціальне страхування членів особистих селянських господарств здійснюється в порядку, встановленому законом. Пенсійне забезпечення членів особистих селянських господарств та сплата ними страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування здійснюються відповідно до законодавства про пенсійне забезпечення та загальнообов'язкове державне пенсійне страхування. Надання соціальної допомоги членам особистого селянського господарства здійснюється відповідно до закону.

У статті використані витягання із законодавства України за станом на 01 липня 2005 р. У подальшому можливі внесення змін і доповнень, тому необхідно стежити за станом чинного законодавства України.

Офіційний сайт Верховної Ради України: www.rada.kiev.ua.

З повагою, Вячеслав Богданов, vyacheslav_bgd@mail.ru.

Додатки:

1. Лист Державного комітету України по земельних ресурсах від 05.11.2003 р. щодо права на будівництво будинків на земельних ділянках особистих селянських господарств.

2. Лист Міністерства юстиції України від 01.12.2003 р. щодо надання роз'яснень з деяких питань законодавства.

Повний зміст статті (і додаток № 2) розміщений на сайті gazeta.org.ua і на форумі сайту zku.org.ua у темі "Юридичні питання по родовому помістю".

Сніваємо разом

Дорогою добра

Am E7 Am
Спроси у жизни строгой, - какой идти дорогой
Am C C7

Куда по свету белому отправиться с утра?

Dm E7 Am F
Иди за солнцем следом, хоть этот путь неведом
Dm Am E7 Am

Иди, мой друг, всегда иди дорогою добра.

Dm E7 F Dm

Иди за солнцем следом, хоть этот путь неведом

Dm Am E7 Am

Иди, мой друг, всегда иди дорогою добра.

Забудь свои заботы, падения и взлёты,
Не хнычь, когда судьба ведёт себя не как сестра.
Но если с другом худо, не уповай на чудо
Иди, мой друг, всегда иди дорогою добра. } 2 р.

Ах, сколько будет разных сомнений и соблазнов
Не забывай, что эта жизнь — не детская игра.
Ты прочь гони соблазны, пусть свой закон негласный
Иди, мой друг, всегда иди дорогою добра. } 2 р.

Спроси у жизни строгой, — какой идти дорогой
Куда по свету белому отправиться с утра?
Иди за солнцем следом, хоть этот путь неведом
Иди, мой друг, всегда иди дорогою добра. } 2 р.

Створимо наш Рай на Землі всі разом!

Листопад, м. Київ. На книжковому ринку зустрічаю Наташу Демчук з Дніпропетровська. Вона теж палка шанувальниця ідей Анастасії, про які повідав нам Володимир Мегре в серії книг "Дзвенячі кедри Росії".

Наташа тільки що приїхала з Росії, де навчалася в Академії розвитку Родових Помість на Вятській землі. Осінні курси проходилися з 3.11 по 13.11.2005 р. Отримала диплом і посвідчення державного зразка Російської Федерації.

Скільки радості і захоплення в її короткій розповіді! Негайно ухвалою рішення про поїздку на грудневі курси з 5.12 по 15.12.2005 р.

Потяг. Знайомства. Розповідаю попутникам про родові помісті і поселення, про їх значущість для кожного з нас, для наших пологів, для роду людського, для Землі-матінки... Питання, відповіді, надія на краще життя і подяку тим, хто почав здійснювати ці ідеї на ділі.

Перон міста Кірова. Зустрічають. Їдемо 20 км. За місто. Приїхали. БОЖЕСТВЕННА КРАСА! Величні сосни і ялини по 20-30 м заввишки навколо, а поряд з ними маленькі підрастаючі дерева. Багато пухнастого снігу. Мороз. Тиша... І ось серед цієї краси в сосновому борі і розташувалася Академія розвитку Родових Помість, на території колишнього піонертабору.

Влаштувалися. Світлі, просторі і теплі кімнати зі всіма зручностями, є російська лазня. Режим дня: підйом, зарядка, прогулянка по лісу пішки або на лижах. Сніданок з 9 до 10. Обід з 13 до 14. Вечера з 19 до 20. Відмінне живлення, без м'яса, тільки фрукти і овочі.

З 10 до 22 г. і довше — час лекцій, семінарів, практичних занять. Щодня були спілкування за "круглим столом", обміни досвідом з господарями родових помість, обговорення і рішення проблемних ситуацій. Впродовж всього курсу навчання з нами були прекрасні

барди, поети і співаки — Володимир Патов і Олександр Суботгін. Разом співали пісні, разом мріяли... Ми розуміли, що всіх нас об'єднала одна ідея — ідея Створення Раю на Землі за допомогою наших родових помість для себе, своїх дітей, внуків і правнуків. Дякуємо Анастасії за прекрасний образ нашої Землі і всього людства, створеного нею в пориві Великої Любові і Натхнення. У Академію ми приїхали з різних країн і міст СНД на заклик наших душ. Нас всіх об'єднало прагнення робити Добро, хоча ми були різних віросповідань і національностей. Ми всі — Єдине Ціле, ми — людство. Бог — наш Творець, наш Батько, а ми всі — Його улюблені діти. Ми — діти Творця, а Земля-матінка — наш будинок рідною і всім нам потрібно

дружно жити в ній! До такої думки ми прийшли всі разом, всі слухачі Академії.

Лекції нам читали і проводили практичні заняття провідні фахівці, професори і академіки Московської академії державного і муніципального управління (МАГМУ), Академії розвитку Родових Помість і з інших вузів Росії. Курс лекцій і практичних занять складає 72 години.

На цих заняттях розглядалися питання організації, розвитку і планування родових помість; земельне право; екологічне землекористування; питання по застосуванню новітніх технологій будівництва родових помість з урахуванням золотих пропорцій в будівництві житла, при закладці саду і освоєнні родової землі в помісті; питання політики, економіки, охорони здоров'я, виховання і освіти в родових помістях. Чудові лекції були про людинознавство, про Ведичну культуру, про родову структуру, про Божественний початок, про божественне харчування, про науку образності, про екологію людини, її Душу, про Духовне акушерство, про Ведичне бджільництво, про управління подіями за допомогою своєї думки і т.д. Було всім нам дуже цікаво і корисно спілкуватися з прекрасними людьми. Дуже швидко час пролетів.

Останній день занять. Випускний вечір. Вручення дипломів і посвідчень Російської Федерації. Дякуємо викладачам, організаторам Академії, кухарям і іншим співробітникам, що забезпечили прекрасні умови для навчання і мешкання.

Ранок. Обмін адресами. Прощання. Здружилися. Важко розлучатися. Їдемо створювати наш Рай на Землі всі разом!

Дорогі однодумці! Всі ми робимо нашу загальну Добру справу, привносячи в нього все найкраще. Перед нами все "легко переборне". Йдемо дружно всі разом в нове життя в свої родові помісті. Радіємо Сонечку

променистому, новому Дню, Землі-матінці, рідній Природі, співу птахів, всьому видимому і невидимому, світлому і прекрасному, створеному для нас Батьком нашим!

Бути Добру на Землі.

Щасливого шляху нам всім! До зустрічі на сторінках нашої рідної газети "Бути добру".

На фото - Алла Петрівна третя зліва :-)

Алла Карпенко, січень 2006 року.

Третій випуск Академії розвитку Родових Помість.

Місто Переяслав-Хмельницький,

Київська обл.

Храм

Am Dm E Am
Не верь чужим словам, коль скажут: "Всё пройдёт" —
Am Dm E Am
Из тех, кто видит храм, не всяк в него войдёт.
A7 Dm G7 C
Пусть наша жизнь, как бег по разным этажам,
Am Dm E Am
Но каждый человек свой выбор сделал сам.

Знакомые слова откроют новый смысл,
И свежая трава опять пробьётся ввысь.
Пусть цепь материков не вечна под луной,
Но свет былых веков уходит в мир иной.

Не верь, что всё пройдет — мир крутится не зря,
Всему есть свой черёд, всему своя зря.
И каждый твой разбег, и крыльев каждый взмах —
Всё отразится в тех небесных зеркалах.

Не плачь и не проси! Подачки — дань слепым.
Ты свой венец носи по лестницам крутым.
Чем выше твой подъём, тем дальше горизонт,
И с каждым новым днем все ближе звездный трон!

Олександр Коротинський,
м. Санкт-Петербург

За кожним словом – образ

Чому варто назвати організацію «Всеукраїнське об'єднання творців родових помість «Родове джерело» (а не «творців родових екопоселень «Родинне джерело»)

Всем известно, что за словом, за каждой буквой стоит определённый образ, информация, энергетика.

В первую очередь, каждый из нас творец своего счастья (родового поместья), а уже потом — родового поселения. И если в Объединении каждый участник будет творцом поселения, то кто же будет сотворять поместья? Поселение как раз и образуется на основе поместий, но не наоборот. А если мы будем творцами поселений, то не факт, что в этом поселении со мной тоже будут творцы поместий, так как поселение может состоять и из других земельных участков (например, для огорода, пикника, производственных целей, фермерского хозяйства и т.п.). Вспомните 4, 5, 6 книги В. Мегре. Даже в первой книге прослеживается то, что Анастасия в первую очередь говорила о родовом поместье, а только потом начала рассказывать о родовом поселении.

Также, образ родового поселения не будет действовать, не начнёт материализовываться, пока не будет образов (детальных проектов обустройства) родовых поместий. Даже с практической точки зрения получается, что начинать обустройство родового поселения необходимо со своего родового поместья. Если сделать наоборот, то получится, что центр поселения будет обустроен (например, школа, магазин, медпункт), лесополоса вокруг поселения будет высажена, дороги будут вокруг поместий, но в этом поселении никто не будет жить до тех пор, пока не обустроятся родовые поместья, пока каждый не обустроит свой кусочек Родины. Даже вырисовывается здесь пословица: «Хочешь изменить мир, начни с себя», то есть начни со своего пространства (родового поместья), где ты будешь жить.

И важно понять нам всем, как называть свою малую Родину — поместьем или именем и как назвать наше Движение. И использовать слово «имение» вместо «поместья» из-за того, чтобы у людей не было ассоциации с помещиками, я не считаю целесообразным. Во-первых, поМЕСТЬе означает слово «место», во-вторых, в ведический период в поместьях жили ведрусы, а не помещики. В-третьих, нам нужно восстанавливать истинное значение слово «поместье», а не прятаться за «имением». Но это всё только моё мнение и каждому из нас с вами решать, чему быть.

Стоит разобраться, как называть: родовое поместье или родовое имение, родовое поселение или экопоселение, в том числе и звучание этих слов на украинском языке.

В «Словаре русского языка» С. И. Ожегова:

Имение — поместье, земельное владение; имущество, собственность (устар.).

Поместье — земельное владение помещика.

Помещик — землевладелец, относящийся к привилегированному сословию.

К тому же, в те времена, когда были помещики и дворяне, были и поместья и имения, но между собой они отличались тем, что поместье нельзя было продать (считалось у них святыней), а имение продавалось и можно было даже проиграть в карты.

Родовое имение — иметь род или имущество рода.

Родовое поместье — место рода.

К тому же, в книгах В. Мегре кусочек Родины называется только родовое поместье, и ни разу — родовое имение. Анастасия говорила, что за каждой буквой может стоять образ, а также вкладываться соответствующая информация. Тогда получается, что называя поместье именем идёт искажение информации.

То же самое касается звучания словосочетания «родовое поместье» на украинском языке.

В «Українсько-російському словнику»:

Маєток — имение, поместье; усадьба.

Также, в некоторых словарях **поместье** переводится как «**помістя (заст.)**».

Так, в «Словнику української мови» Бориса Грінченка:

Помістя — мѣсто (ѣ — дореволюционная буква, со звучанием современной буквы «е»). Правильное написание этой буквы не нашёл, поэтому вставил эту букву).

Маєток — имущество, состояние, имѣніе.

Маєтний — богатый, зажиточный.

«Словник синонімів української мови» А. А. Бурячок:

МАЄТОК (земельне володіння поміщика, перев. з будинком, помещицький будинок) САДИБА, ПОМІСТЯ іст.; МАЙНО розм., МАЄТНІСТЬ заст., ДЕРЖАВА заст.

МАЄТНІСТЬ — богатство, маєток, майно.

«Тлумачний словник української мови» В.С. Калашника: **Маєток** — велике або середнє господарство, в якому працювали селяни (кріпосні або залежні).

Родовий маєток — мати рід або майно роду.

Родове помістя — місце роду.

Также нашёл ещё одно толкование слов «поместье» и «имение» в «Толковом словаре живого великорусского языка» Владимира Даля (Москва, 1994 г.):

Помѣстье стар. мѣсто подь домъ, дворъ, подь избу с дворомъ, усадь, усадьба

Имѣнье ср. владѣнье, состояние того, кто имѣеть; то, что кто-либо имѣеть, достатокъ, собственность, собина, состояние. Имѣнье его состоитъ изъ пожитковъ и денегъ или изъ движимаго. Недвижимое имѣнье, земли, дома. (Написание букв в словах может быть не точным из-за отсутствия старорусских букв в компьютере).

То есть, поместье обозначает «место», а имение — «имущество (владение)», но не «имя», как кто-то считает. Получается, что родовое поместье — это место рода, а родовое имение — это имущество рода. И вот, почему поместье — это «место»:

«Сначала выбери себе из всех возможных МЕСТ благоприятных на земле своё, тебе понравившееся МЕСТО. МЕСТО, в котором ты хотел бы жить. В котором пожелать и детям мог своим их жизнь прожить. И правникам своим ты станешь доброй памятью. В том МЕСТЕ климат для тебя благоприятным должен быть. В том МЕСТЕ на века один гектар земли себе возьми» (Глава «Уже сегодня каждый может строить дом», кн. 4 «Сотворение», стр. 167 (мягкого переплѣта).

То же самое касается и названия поселения. Или это родовое поселение или это экологическое поселение.

По поводу названия, я думаю, что лучше называть «родовое поселение» вместо «экопоселения» из-за важности слова «род». А если поселение называть родовое экопоселение, то получается «гибрид» родового поселения и экопоселения. Но все же знают, что гибриды вредны для здоровья.

В том числе, называть Всеукраинское объединение «Родовое джерело» вместо «Родиного джерела». Название «Родинне джерело» было принято в значении «Источник рода». Но «Источник рода» переводится на украинский язык как «Джерело роду». К тому же «Родинне джерело» можно ещё перевести как «Семейный источник». И потому, чтобы «на первом месте» был род лучше назвать Всеукраинское объединение как «Родовое джерело». И вот почему.

Питерская конференция с участием В. Мегре в 2005 г:

«Дедушка предложил назвать партию «Родная», не послужит ли это название разделению людей... Может быть в название выложить то, что будет объединять всех людей Земли?»

В. Н.: Ну ведь, как бы Родная Партия — это РОД, это РОДИНА, ну всё равно корень слова, да? РОД, РОДИНА, РОДная, ну, любимая, РОДная женщина, вот, вот это слово — РОД, очень важно здесь».

К тому же дедушка Анастасии упоминал о поселениях нового типа, а экопоселение не является новым, к тому же слово «эко» иностранного происхождения, например, экономика, экология.

Поселение поселению рознь, то есть родовое поселение отличается от существующих экопоселений, которые были созданы до написания Владимиром Мегре книг. Поэтому, чтобы люди понимали, что мы создаём поселения нового типа, основанные на принципах, высказанных Анастасией, то и называть стоит эти поселения родовыми. Сейчас существуют различные общины (поселения) и буддистов, и кришнаитов, и православных, и никто из них не стесняется себя называть тем, к какому мировоззрению относится их образ жизни.

Но экология, по моему мнению, в родовом поместье и родовом поселении — это всего лишь десятая часть (условно). Да и слово «экология» в родовом поместье не совсем подходит, это больше восстановление порванной связи с природой, а также восстановление невидимой нити со своим родом, предками и через них восстановить связь с Богом.

С уважением, Вячеслав Богданов.

Корисний досвід

З кожним роком все більше людей розуміють важливість відновлення екології на Земній кулі. В різних країнах деякі вчені, політики і певні суспільні організації намагаються знайти вихід з екологічної кризи та повернути втрачені внаслідок нерационального і бездумного використання природні ресурси.

Зокрема, сучасна модель здорової економіки в Україні ґрунтується (теоретично) на засадах сталого розвитку, коли господарська діяльність людини абсолютно не шкодить природі і не виснажує її ресурси. З цієї точки зору ідея створення родових помість і на їх основі родових поселень видається досить переконливою, тому що вирішує одразу кілька проблем: по-перше, сприяє відновленню екології на відповідній території (в багатьох аспектах), дозволяє власникам такого помістя бути певною мірою економічно незалежними, а головне забезпечувати себе якісною продукцією, вирощеною і виробленою своїми руками, крім того, вивільняє "творчі можливості" мешканців поселень, особливо для сфери підприємницької діяльності і т.д. Але найважливіше, що люди, які проживають в своїх родових помістях набагато здоровіші - і фізично, і духовно, - ніж мешканці міст та навіть звичайних сіл.

Крім того, проект здорового суспільства, основою якого є створення родових поселень знаходить своє підтвердження й в експериментах американських учених. Ще у листопаді 1993 р. в Арізоні був проведений цікавий дослід. Три сімейні пари жили в ізоляції (тобто на спеціально ізольованій території) три роки, де споживали здорову їжу, яку вирощували самі (без використання хімічних і мінеральних добрив), дихали чистим повітрям, пили незабруднену воду і фактично весь цей час були захищені від стресів - так поширених в урбанізованому світі. Коли вони "вийшли", їх обстежили медики-геронтологи з Каліфорнійського університету в Лос-Анджелесі. Усі їхні дані, аналіз крові та інші життєвоважливі показники заклали в базу комп'ютера, який видав прогноз, що якщо ці пари будуть існувати в "тому самому режимі", вони зможуть прожити не менше 165 років, не маючи жодних проблем зі здоров'ям, крім природної старості. Ну, як - вражає?

А це реальність...

На жаль, поки що більшість людей в Україні, які бажають отримати свої законні 2 гектари під родові помістя, стикається з нерозумінням і скептицизмом місцевих й державних органів влади. Можливо, причиною цього є відсутність у майбутніх власників родових помість чіткого, зрозумілого проекту створення, розвитку й діяльності родових поселень, а також той факт, що про нас в суспільстві мало знають. Вже давно існує думка, що доки ми не заявимо про себе як про громадську організацію з серйозними намірами, доти для державної адміністративної системи ми будемо просто "мрійниками", іншими словами - пустим місцем. Таким чином, напрошується логічний висновок: треба шукати способів, шляхів, як заявити про себе, як показати, що ми абсолютно серйозні люди і дійсно готові організувати такі поселення (і не тільки поселення).

Крім того, варто поширювати саму ідею про родові помістя серед широкої громадськості, а це позитивний цікавий досвід тих, хто вже живе на своїх земельних ділянках. Річ у тім, що в такому разі працюватиме принцип "соціального доказу", як його називають психологи: чим більше буде інформації й реальних, "живих" прикладів, тим більше людей будуть знати й визнавати правильність, доцільність ідеї родових поселень, тим більше будуть замислюватися над реаліями власного життя.

Поступово формуватиметься соціальна база, або критична маса людей, спроможна впливати на суспільні, а отже політико-правові процеси в Україні (й не тільки в Україні) на користь ідеї родових поселень. Яскравим доказом цього може бути діяльність всеукраїнської неприбуткової організації "Спілки сприяння розвитку сільського зеленого туризму", мета якої, між іншим, багат в чому перекується з метою родових поселень.

Так, спочатку у витоків цієї організації стояло тільки декілька

людей з різних областей України, але за десять років своєї діяльності спілчани, погодьтеся, зробили багато: наразі осередки та відділення цієї організації відкрито у 18 областях України; у 1997 році Спілкою був заснований науково-популярний журнал "Туризм сільський зелений", а згодом чимало інших подібних видань; з 1999 року Спілка та журнал приймають участь у роботі міжнародних туристичних та інших виставках-ярмарках; з 1997 року реалізовано 5 проектів за підтримки міжнародних фондів; а 2001-2004 р. р. - стали часом розробки сприятливого нормативно-правового поля з використанням практичного досвіду інших країн (Постанова Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2002 року "Про розвиток туризму в Україні до 2010 року", Закон України "Про особисте селянське господарство" від 15.05.2003, згідно якого власник цього господарства має право надавати послуги у сфері сільського зеленого туризму з використанням майна особистого селянського господарства).

Більше того, Спілка неодноразово отримувала державні нагороди у сфері розвитку зеленого туризму (диплом лауреата Всеукраїнської професійної туристичної програми "Кришталевий лелека-2000", протягом 1999-2002 р. р. нагороджувалася дипломами Міжнародного туристичного салону "Україна"). Наш президент, Віктор Ющенко, в своєму листі-зверненні зауважив, що розвиток сільського зеленого туризму - це "одна з візитних карток України". Він переконаний, що "...галузь сільського зеленого туризму має велике майбутнє, є нагальною справою, нерозривно пов'язаною з відродженням українського села та збереженням багатогранних традицій і культури нашого народу... Це налагодження діалогу між українськими регіонами й виховання поваги до їх культур, відновлення почасті втраченого зв'язку між українським селом та містом. У сучасному світі це запорука збереження духовності й чеснот".

Головна мета спілчан - "популяризація відпочинку в українському селі, сприяння розвитку сільської інфраструктури, самозайнятості сільського населення, виховання поваги до краси рідного краю, гостинних мешканців сільської місцевості, до існуючого культурного і історичного надбання українського народу, сприяння збереженню навколишнього середовища".

Основна форма роботи Спілки сприяння розвитку сільського зеленого туризму в Україні здійснюється шляхом проведення в різних регіонах семінарів, тренінгів, конференцій; видання журналу "Туризм сільський зелений" та іншої періодики; створення сайту "Сільський зелений туризм в Україні" (<http://www.greentour.com.ua>); звернення до центральних та місцевих органів виконавчої влади, реалізації проектів за підтримки міжнародних фондів, активної участі у роботі виставок, ярмарків, зокрема, на території музею народної архітектури та побуту НАН України щорічно у травні місяці проводиться всеукраїнська виставка-ярмарок "Українське село запрошує" і т.п. А результати не примушують на себе чекати, бо не дарма мудрі люди кажуть, що життя винагороджує дії, а для людини, якщо вона палко прагне здійснення своїх мрій, немає нічого неможливого.

Тож і наша мрія про щасливе "сьогодні" настільки ж реальна, як Божий день, але, щоб здійснити свою мрію треба вірити і діяти всупереч усьому, що хоче нас переконати в нашому ж безсиллі.

Коли Черчилль відвідував свою рідну школу на день річницї її заснування, його попросили звернутися з напутнім словом до молодого покоління. Знаменитий політик встав і сказав лише одну фразу: "Молоді джентльмени, ніколи не здавайтесь, ніколи, ніколи, ніколи...".

Наталія Кравець-Мельничук,
м. Київ.

Інформаційний центр співтворців родових помість

"Чистота помыслов, чувств и ощущений, характерных для большинства определяет точку нахождения человечества во Вселенной и во времени..."

Когда появляются в человеке светлые чувства, они обязательно оказывают благотворное влияние абсолютно на все плотские органы...

Чем сильнее, светлее это чувство, тем большее воздействие оказывает оно на того, кому направлено"

Володимир Мегре "Анастасія"

І ось на Планеті з'явився прекрасний образ Раю на Землі, родового помістя і поселення і щасливих сімей.

І люди, яким набридло закривати на все очі і серця, відгукнулися. І почали прокидатися в деяких душах Барди. Ось прийшов офіцер-підводник Олександр Коротинський до Володимира Мегре з своїми піснями, ось слідом за ним стали з'являтися і інші барди. На планеті з'явився перший Караван Любові, і полилися сонячним водограєм прекрасні образи в піснях і віршах людей, котрі зібралися в дорогу з різних куточків СНД, об'єднавшись в єдиному пориві, щоб подарувати людям мрію про простір Любові на всій Землі. Ці світанкові пісні хотілося слухати і співати, від них хотілося жити.

Для себе ми визначилися, що Бард — це людина, яка вселяє в нас Світло і Істину своєю піснею, формуючи словами образи, що зцілюють Душі.

Велика сила — натхнення. А наскільки потужно воно підносить дух, коли Ви - на концерті бардів! Барди, осяяні силою духу, дарують образи майбутнього нашої планети. Майбутнього наповненого дійством, що перетворює планети в прекрасний сад. І так хочеться, щоб концерти - джерела натхнення — були якомога частіше!

Бо, як в пісні і співається, "нам песня строит и жить помогает". Тому вирішили ми, що рух бардівської пісні, Караванів Любові треба не просто підтримати, а вивести на якісно новий рівень.

Ми вважаємо, що для повного розкриття творчості бардів, вони повинні бути забезпеченими і самодостіними і щоб усі мали можливість їх почути. Для цього ІЦ СРП (інформаційний центр співтворців родових помість)

запланував цілу низку заходів:

— Щомісячні концерти в Києві і презентація сольних альбомів. Надалі — турне по містах, в яких є представництва ІЦ СРП.

— Випуск і розповсюдження великими тиражами піснених збірок, які надихали б на створення родового помістя, закликали до зміни світогляду, відходу від шаблонів.

— Запису якісних альбомів — сольних і групових проєктів.

— Просування бардівської музики з прекрасними образами в соціум України.

І поступово, крок за кроком, Інформаційний Центр йде до реалізації даних цілей у своїй діяльності. Наступний концерт проходить в м. Києві 4 березня — це концерт групи "Роси Конюшини", дуєту двох молодих дівчат — Олени і Інни з Росії. Як вони говорять, народження їх співтворчості відбулося біля селища Відродження, що поблизу м.Геленджика. Там майже цілий рік стоїть палатковий табір людей, які приїхали пізнавати мудрість Першоджерел через спілкування з дольменами. Є там і поляна бардів - улюблене, галасливе і веселе місце зустрічі друзів зі всіх куточків Світу. І ось одній дівчині снитися прекрасна пісня, яка приснилася і іншій. Так вийшло, що вони дізналися про такий невідомий збіг і написали "Мою Відраду". Далі вони продовжили свою подорож по дорогах пісенного життя вже разом.

Але якщо раптом ви прочитаєте про цей концерт після того, як він пройде, то не засмучуйтеся і знайте, що Інформаційний Центр кожен першу суботу місяця проводить концерти бардів, і, подзвонивши нам, ви зможете дізнатися, де відбудеться наступний концерт.

Бажаємо Вам великого натхнення в творенні прекрасного Світу!

Ми раді бачити Вас за адресою: м. Київ, вул.Бучми 5А, 2-й поверх. Зв'яжіться з нами по телефонах: 8(044) 592-8139, Роман 8050-8092264; Олена Гирченко 8050-6828184. Інтернет www.ICvseRP.org.ua, info@ICvseRP.org.ua

Вірші

Я просыпаюсь утром рано, На зелень свежую гляжу. И несмотря на жизни С улыбкой к людям	Восторгом день встречаю новый. Напевом песенным бужу Все свои чувства и по-новой На мир сегодняшний гляжу.	Уйдите прочь, мои сомненья, Проснись же силушка, встряхнись! Сбрось дума лживое затмение И в радость жизни окунись.	Пройдет период всех лишений. Засветит на небе звезда. И, несмотря на уйму мнений, Светит, сиять будет всегда.
---	--	--	---

* * *

Вальс любви

Любовь сегодня мне опять
Споет свой нежный вальс.
И мысли унесутся вспять
В сказанье, что про нас.
Про нас, сведенных той весной
Несбыточными планами.
И дух любви, такой простой,
Начнет у жизни плаванье.

Припев:

Нет, ни потери, ни расстояния
Не помогают тебя мне забыть.
Чувствую рядом тебя долгожданного,
Чувствую, что всё ещё впереди.
Мир проплевает красивыми видами
И пробуждает нас ритмом сердец,
Нежными волнами, жизни флюидами
Мне говорит: нет, ещё не конец!

Я чувствую тебя опять,
Энергию любви.
Так хочется тебя обнять,
Наверно, зов крови.
Не власно время надо мной,
Нет чувств моих сильней.
О легкокрылый ангел мой,
Нет чувств твоих нежней!

Ірина Гопак, м. Дніпропетровськ.

ОБЩЕРОССИЙСКАЯ ГАЗЕТА

Родовая Земля

Верните, люди, родину свою!

www.orel.ru/book

Издаётся с февраля 2002 года

ГАЗЕТА СОЗДАНА В ПОДДЕРЖКУ ОБЩЕРОССИЙСКОГО ОБЩЕСТВЕННОГО ДВИЖЕНИЯ «ЗВЕНЯЩИЕ КЕДРЫ РОССИИ»

Дорогі друзі!

Раді повідомити вас, що тепер загальноросійська газета «Родова Земля» стала доступна українському читачеві.

Газета щомісячно освітлює події руху читачів книг В. Мегре, а також містить різні матеріали, пов'язані із створенням родових помість.

Рубрики газети

*Создадим пространство любви!
Наука мыслемобразности
Сделаем мир прекраснее!*

Школа академика Щетинина

Домашнее образование

Академия домашних родов

*Солнечные барды
Ведрусы
Поэзия*

*Я никого не ем: вегетарианские рецепты
Прекрасные русские слова
Уральский экологический союз*

*Экологическое образование
Альтернативные источники энергии
Родовые поместья - взгляд эколога*

**Садоводство
Академия родовых поместий
Экологическое земледелие**

Наказ президенту

Ведическая Русь

Книги новой России

*Сообщество "Союз предпринимателей
чистые помыслы"
Школа общинного предпринимательства
Защита первых дипломных проектов по
родовым поместьям*

Газету «Родова земля» можна придбати:

— у редакції газети «Бути добру», у тому числі і через адресну підписку (вартість підписки на 6 номерів — 21 грн., 12 номерів — 42 грн.)

— у регіонах — у розповсюджувачів газети «Бути добру»

Академія розвитку Родових Помість у Вятці

Академія розвитку Родових Помість у Вятці і Московська академія державного і муніципального управління Російської академії державної служби при Президентів РФ проводить набір слухачів з 20 БЕРЕЗНЯ 2006 р. по темі: "Рациональне екологічне землекористування: створення і розвиток Родових Помість".

Після закінчення курсів видається посвідчення державного зразка про підвищення кваліфікації.

610000, Росія, м. Кіров, вул. Леніна, д. 80, e-mail: WS-WS@yandex.ru, тел.: +7 (8332) 78-53-98; 38-60-33; Факс: 38-60-58.

Примітка редакції: курси десятиденні (бажано попередньо зробити "заявку").

Детальнішу інформацію можна подивитися на сайті www.anastasia.ru.

Запрошуємо до співтворчості

Дорогі читачі! Ви можете розмістити на сторінках газети і на сайті zku.org.ua інформацію про вашу діяльність, досвід отримання землі і облаштування родових помість, взаємодію з органами влади і між собою в процесі створення родових поселень, а також координати загальних зустрічей однодумців у вашому регіоні. Чекаємо Ваших відгуків і пропозицій.

Також присилайте інформацію про заходи, зустрічі, шлюбні злети, конференції читачів книг В. Мегре, які проходять у вас в регіоні, про діючі клуби читачів, родові поселення, що формуються, про пошук однодумців, коханого (коханої).

Присилайте ваші матеріали в редакцію газети.

Запрошуємо до співпраці з розповсюдження газети в своєму регіоні.

Постійно діє адреса підписки. Газета висилається поштою щомісячно за вказаною адресою. Вартість підписки на півроку (6 номерів) 18 грн., на рік (12 номерів) 36 грн. Для цього необхідно зробити грошовий переказ: а) електронний переказ через Приватбанк на електронну картку № 4405 8827 4948 2281 на ім'я Вячеслав Богданов; або б) переказ «Правекс-телеграф» через АКБ «Правекс-банк» на ім'я Богданова Вячеслава Федоровича в м. Київ; або в) через Укрпошту за адресою: Богданову Вячеславу Федоровичу, Київ-1, 01001, до запитання;

Після цього повідомити в редакцію свої дані: П.І.Б., адреса, сума і контрольний номер переказу з 8 цифр (при переказі через «Правекс-телеграф») за тел. 8-050-968-02-09 (Тетяна), 8-096-336-46-82 (Світлана) або листом за поштовою адресою: Богданову Вячеславу (газета «Бути добру»), а/с № 492-В, Київ-1, 01001, або за e-mail: gazeta@zku.org.ua.

Газету можна придбати в м. Києві: на книжковому ринку «Петрівка» (метро «Петрівка») 41 ряд 5 місце, 54 ряд 11 місце; на книжковому ринку «Книголюб» (метро «Дарниця») 3 місце і 5 місце; книжковий відділ в універсамі «Ювілейний», пр. Перемоги, 24 (метро «Політехнічний інститут»); в Інформаційному центрі співтворців Родових помість (вул. Бучми, 5А).

Ми і система

Нове усвідомлення, нове відношення до життя пробивається в нас через багатовікові нашарування системи, тому важливий обмін думками в нашому прагненні знайти урівноважені рішення. Деякі свої міркування в цьому відношенні я хочу запропонувати до обговорення.

Нерідко в пориві емоцій із словами: "Дістала ця система!" ми рвемося піти з-під впливу системи, перехитрити її. Куди піти? Кого перехитрити? Адже ми - частина соціальної системи, як би ми не тікали в ліси або села. Наші прадіди її створювали і ми їх продовження, коріння наші там і нам належить розібратися з тим, що вже створене. Зовсім неважливо, хто яку роль при цьому грав: режисера або завзятого виконавця системи, слухняної овечки, що живе за принципом "моя хатина з краю", або бунтаря. Виходячи з принципу "Насмітив - прибори", нам і доведеться наводити лад, з Любов'ю в серці і без злості в очах.

Тисячоліттями система випробувала нас на міцність, намагаючись до межі трансформувати нашу свідомість і перетворити нас на примітивних споживачів. Свідомість людини в цьому випадку винна обмежитися лише функцією споживання всього того, чого можливо спожити: природних ресурсів, власного тіла, фізичних, інтелектуальних і психічних ресурсів інших людей. При цьому такі споживачі не повинні замислюватися про можливості джерел ресурсів і наслідки свого споживання. Таким чином нас відривали від природи, розривали поступово наші зв'язки зі Всесвіту, робили нас байдужими і людьми без співчуття.

Нас століттями привчали, що і долю нашу повинен вирішувати хтось: то "царь-батюшка", то партія на чолі з політбюро, то президент і парламент. З одного боку, ці рішення долі виявляються завжди не в нашу користь, а з іншого боку, ми ставали халявщиками в тому відношенні, що доручали (відавляли) комусь вирішувати власні проблеми, а халява, як відомо, завжди має негативні наслідки. І сьогодні це інерцією деякі бігають по політичних лідерах і депутатах з пропозицією про ухвалення закону про родові помістя, вишукуючи, хто б на халяву реалізував наші бажання. Та не вирішать вони ці питання, оскільки не одностайні вони, а якщо і почнуть вирішувати, то обов'язково не в нашу користь і нам потім належить ще і розсьорбувати наслідки таких рішень (найімовірніше лише з'являться круті селища з особливими для них привілеями) і

доводити, що ми не це мали на увазі.

Найімовірніше, що шлях до ухвалення закону про родові помістя ще досить далекий: на даний момент часу кількість людей, що оформили або оформляли землю під родові помістя в Україні, складає близько 0,01% (а то і менш) від загальної кількості жителів. Якщо такий закон раптом (хіба мало чого трапляється!) і буде прийнятий, то принесе більше шкоди, чим користі, - буде перетворена земля або в картопляні поля, або віддана під круті особняки. Тому найрозумніше, на мою думку, обмеживши надмірні емоції, необхідно поступово рухатися в потрібному напрямі, осмислюючи те, що відбувається навколо і знаходячи поетапні рішення. При цьому необхідно дбайливо обходитися з тим, що вже створене. Не дарма В. М. Мегре закликає "оберігати паростки майбутнього". Тому здається безрозсудним кричати на всіх закутках про створення поселення, публікувати їх адреси, тим більше централізовано. В принципі, це справа кожного поселення, чи хочуть жителі цього поселення, щоб їх адреса була загальною доступною, чи ні. Ті, хто хочуть, вже сьогодні створюють свої сайти. Але і тут, видно, необхідні більш зважені рішення.

Чого гріха таїти, я і сам до недавнього часу захоплювався всілякими доказами своєї правоти, правоти ідеї родових помість, всілякими закликами до оточуючих. А виявляється, багато хто з них вже знайомий з книгами В. Мегре і поглядує на нас в душі: "А нумо, подивимося.", або рахують це все за казку, або ще дужче. І у них є своя правота, оскільки ми їх намагаємося "лікувати", забуваючи принцип: "Лікар, зціли себе сам!". Це, очевидно, і мав зважаючи на В. М. Мегре, пропонуючи не рятувати весь Всесвіт, планету або країну, - а створити своє родові помістя. Адже ті ділянки землі, які вже сьогодні відведені під родові помістя, це ще далеко не помістя, навіть якщо там вже і живуть люди. Адже тільки після того, як кардинально зміниться наше усвідомлення і відношення і до навколишнього світу, і один до одного, і, в першу чергу, до свого родового помістя, почнуть ці помістя випромінювати сяйво Любові, що змінює і країну, і планету, і поновлюючи наш зв'язок, що ослабив, зі Всесвітом.

Володимир Рафалович, м. Запоріжжя
12.01.2006.

Наш гумор

Мужика дістали питанням: «Ти в якій секті?»
Він спокійно відповідає: «У секті по вирощуванню огірків».

На свято «Хрещення» друзі, як вважається цього дня, скуповувалися в ополонці і поїхали відразу в сауно. У сауні один говорить: «Цікаво якось виходить - в ополонці тепло, а в сауні холодно». (У ополонці було тепло, оскільки температура повітря нижча за воду, а в сауні було холодно через те, що її повністю ще не нагрівали).

Раді повідомити, що наша газета збільшилася на чотири сторінки і тепер Ви можете прочитати більше цікавих матеріалів.

З повагою, колектив редакції.

Газета інформаційно-аналітичного центру «Дзвенячі кедри України»

Інформаційно-аналітичний центр «Дзвенячі кедри України» Всеукраїнської громадської організації «Бути добру», яка створена для інформаційної підтримки і освітлення діяльності читачів книг В. М. Мегре, об'єднаних ідеєю про родові помістя (веб-сайт центру: www.zku.org.ua, e-mail: info@zku.org.ua).

Дизайн і верстка зроблені в комп'ютерному центрі ІАЦ «Дзвенячі кедри України».

Газета виходить на російській і українській мовах першого числа кожного місяця. Переклад матеріалу на українську мову — Дмитро Смаль.

При публікації матеріалу авторський стиль зберігається. Редакція залишає за собою право на скорочення і незначне коректування публікованого матеріалу. Рішення про публікацію приймається всім колективом редакційної ради. За зміст авторського матеріалу і достовірність об'яв редакція відповідальності не несе.

Газета «Бути добру» видається Всеукраїнською громадською організацією «Бути добру» (легалізована шляхом повідомлення про її заснування за № 148 від 15.12.2005 р.). Газета є інформаційним матеріалом даної організації і видається з метою використання її в своїй діяльності. Згідно статті 14 Закону України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» розповсюдження даної друкованої інформації здійснюється без державної реєстрації видань.

Редакційна рада: Тетяна Шевченко, Світлана Анчис, Любов Косьякова, Руслан Стеценко, Вячеслав Богданов.

Координати
редакції газети
«Бути добру»

Поштова адреса:

Богданову Вячеславу (газета «Бути добру»), а/с № 492-В, Київ-1, 01001.
Телефон: +38(050) 968-02-09 (Тетяна), +38(096) 336-46-82 (Світлана).
Веб-сайт газети: www.gazeta.zku.org.ua, e-mail: gazeta@zku.org.ua

Передрук матеріалу газети і його розповсюдження вітається, послання на газету обов'язкове. Вся інформація газети дублюється на сайті www.gazeta.zku.org.ua. Там же розміщуються статті, що не увійшли до номера газети, а також повний зміст матеріалів, які були опубліковані в скороченому вигляді.